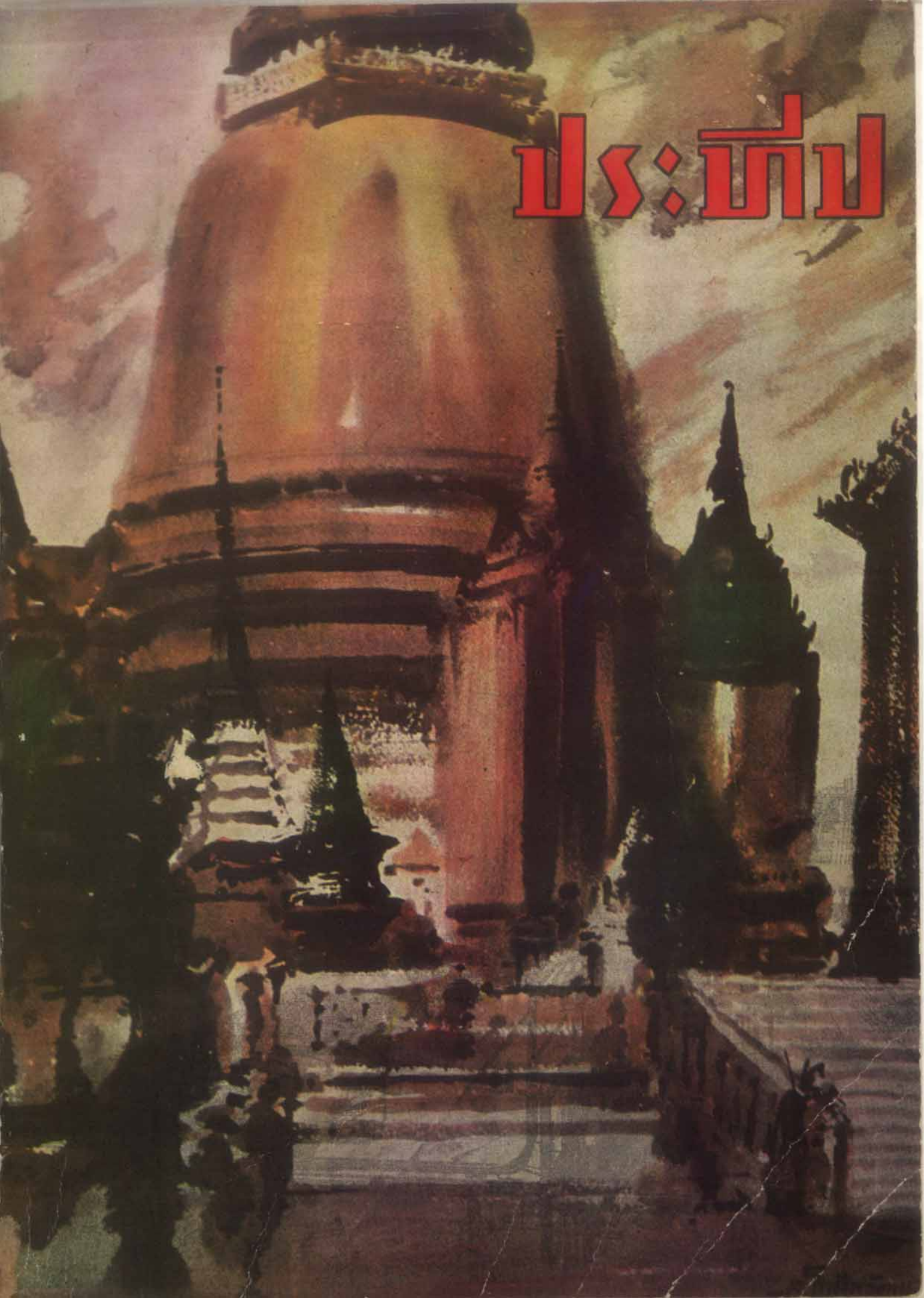
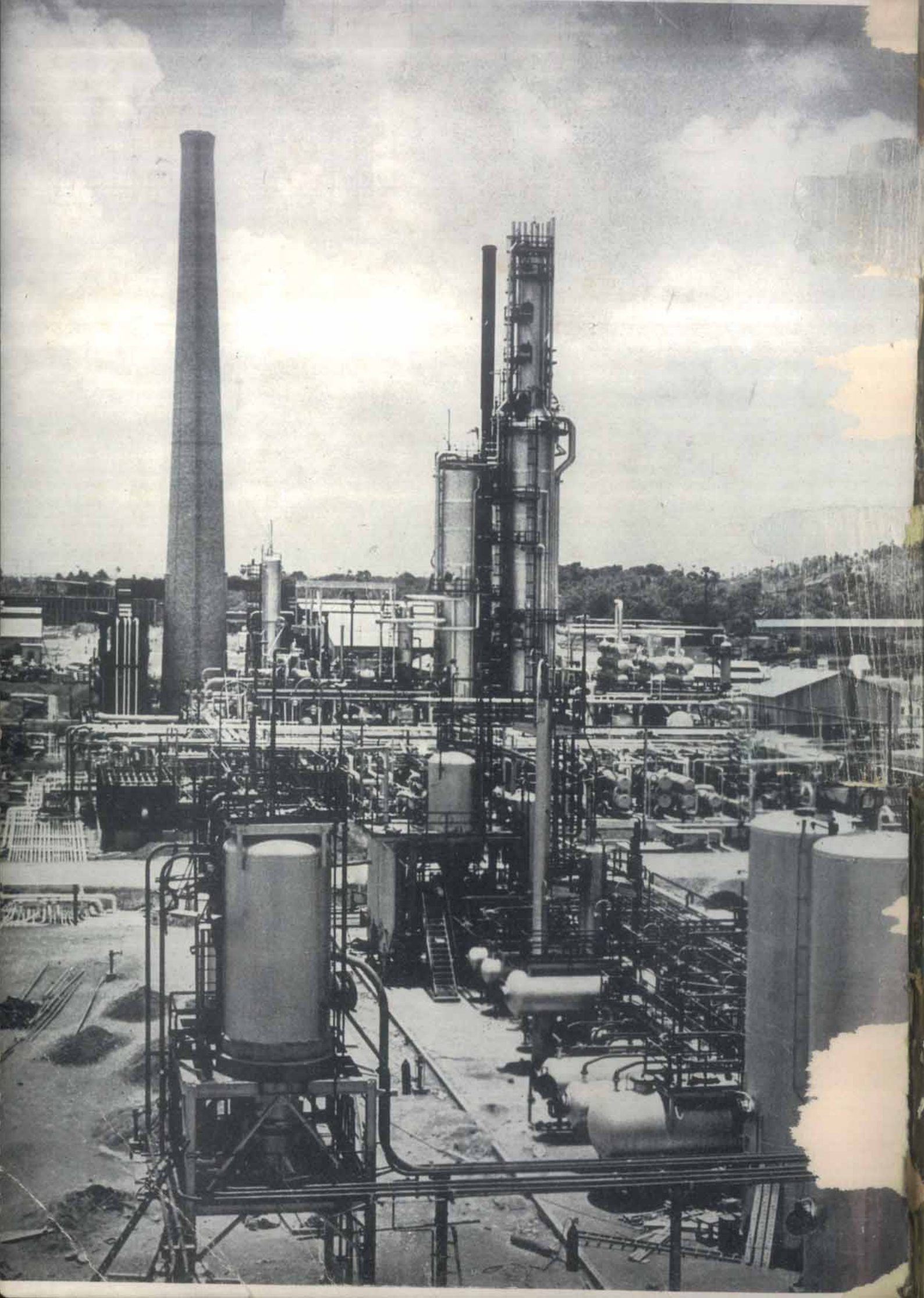

ပြေးဖမ်း

ประติมา

บทเข้า

สารบัญ เล่ม ๑

การจูงใจให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุน มร. ฮอว์กีย์ เอฟ. พรินโฮลด์	หน้า ๒
บทสนทนาเรื่องพระพุทธศาสนา หลวงประดิษฐไพฑูริย์	.. ๘
ศิลปกรรมร่วมสมัยในเมืองไทย เขียน ชัมศิริ	.. ๑๓
น้ำมัน บัจฉัยสำคัญในการเคลื่อนไหว	.. ๒๓
จัดพิมพ์โดย บริษัท แอสแตนด์คาร์ต - แวกคัมมออยล์ จำกัด สาขาประเทศไทย อ. พี. เจ. พี ผู้จัดการทั่วไป	

คำอธิบายภาพ

โรงกลั่นน้ำมันของบริษัท แอสแตนด์คาร์ต - แวกคัมมออยล์ ที่บอมเบย์ อินเดีย ภาพนี้แสดงถึงการลงทุนส่วนหนึ่งของบริษัทในประเทศต่างๆ มากกว่า ๕๐ ประเทศ

ในกรณีที่มีการพิมพ์หนังสือเล่มใหม่ ผู้จัดทำรู้สึกว่าเป็นการสมควรที่จะได้แสดงถึงความมุ่งหมายและนโยบายของหนังสือเล่มนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกันและกันขึ้นระหว่างผู้อ่านและผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้ การแนะนำให้รู้จักใจหมายกันเสียก่อน ก่อนที่จะได้ทำความรู้จักกันภายในให้มากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์ใหญ่ของหนังสือมีอยู่สามประการ ประการแรก คือการให้ความบันเทิงในด้านความรู้จากการอ่าน การอ่านหนังสือนั้น นอกจากจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ยังเป็นเครื่องสร้างความเพลิดเพลินอีกด้วย ประการที่สองคือ ความหวังที่ทานผู้รู้และผู้มีวิชาจะใช้หนังสือเล่มนี้ให้เป็นประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ความรู้เป็นของไม่ตาย แต่การที่ไม่ตายโดยมีชีวิตอยู่อย่างซังกะตายนั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่พึงปรารถนา ชีวิตคือความงอกงามเติบโต แต่ชีวิตของคนมิได้หมายถึงความงอกงามแห่งครอบครัวมีลูกหลานสืบพันธุ์ ต่อเนื่องกันไปอย่างเดี๋ยวกี่หาไม่ แต่ยังหมายถึงการเติบโตทางจิตใจ ซึ่งได้จากการศึกษาหาความรู้ให้ตัวเอง ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ และถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้อื่นอีก ประการที่สามคือ การให้ประชาชนมีการเข้าใจเรื่องน้ำมัน ทั้งนี้เพราะในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังเป็นประเทศที่จะมีอุตสาหกรรมน้ำมัน กล่าวคือ โรงกลั่น วิชาความรู้เรื่องน้ำมันกำลังเป็นที่สนใจต่อประชาชนทั่วไป ในฐานะที่บริษัทเป็นผู้ดำเนินกิจการน้ำมัน ทั้งในด้านกิจการหา การขุด การกลั่น การขนส่ง และการขายมานานปี ก็ใครที่จะเสนอความรู้ทางด้านนี้ไว้ต่อท่านผู้อ่านด้วย

บริษัท แอสแตนด์คาร์ต - แวกคัมมออยล์ จำกัด เป็นบริษัทใช้เงินทุนต่างประเทศ ได้ทำการค้าในประเทศไทยมานานปี มีความรักความสนใจในสิ่งแวดล้อมเป็นต้นว่า เรื่องศิลปะ ศาสนา และ วัฒนธรรมไทย หวังขึ้นเป็นลำดับ เรื่องต่างๆเหล่านั้นเราได้เริ่มจัดเสนอต่อท่านผู้อ่านแล้ว ดังปรากฏในเล่มแรกนี้ สำหรับเล่มต่อไป ผู้จัดทำก็จะพยายามเสนอเรื่องดังกล่าว รวมทั้งการอุตสาหกรรมพื้นเมืองของไทยมาให้ท่านผู้อ่านเป็นความรู้ที่อยู่เรื่อยๆ

ผู้อ่านคงพอจะเห็นแนวทางของเราบ้างแล้ว ฉะนั้น ขั้นตอนต่อไปเราจึงขอให้อยู่ในดุลยพินิจของท่านผู้อ่าน ส่วนทางเราก็จะพยายามที่จะจัดทำหนังสือให้มีความถูกต้องที่สุดทั้งเนื้อหาภายในและปรากฏภายนอก

ทรงจูงใจ

มร. สอรรี่ เอฟ. ฟรีโอโล

ชีวประวัติย่อ

มร. สอรรี่ เอฟ. ฟรีโอโล ประธานกรรมการของบริษัทแอสตันคาร์ต - แวกคัม ออบล์ ปัจจุบันอายุ ๖๐ ปี เป็นประธานกรรมการคนล่าสุดของบริษัท โดยรับตำแหน่งต่อจากนายฟิลิป ปีกเกอร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๕

มร. ฟรีโอโล สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนียในปี พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้วเริ่มเข้าทำงานในโรงกลั่นที่ซาลิสตันในรัฐซัทคาโรไลนา จนกระทั่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยผู้จัดการโรงกลั่นของบริษัทแอสตันคาร์ตออบล์ ออฟ นิวเจอร์ซี ในภาคใต้ทั้งหมด

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ มร. ฟรีโอโลได้รับเลือกตั้งเป็นรองประธานและผู้อำนวยการบริษัท ครีโอล บีโตร์เลียม จนเข้ามาประจำบริษัทแอสตันคาร์ต-แวกคัมออบล์ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ ในฐานะรองประธานและผู้อำนวยการของบริษัท มร. ฟรีโอโล มีความชำนาญงานในด้าน การคลัง การปกครอง และรัฐสัมพันธ์ เคยผ่านงานด้านประชาสัมพันธ์ พนักงานสัมพันธ์ การประกันชีวิต และการแพทย์มาแล้ว

เมื่อไม่นานมานี้ มร. ฟรีโอโล ได้เดินทางมาดูหน่วยงานของแอสตันคาร์ตในประเทศญี่ปุ่น ฮังกง มลายู ไทย อินโดนีเซีย ซิดอน อินเดีย และ ปากีสถาน เมื่อมีเวลาว่าง มร. ฟรีโอโล ก็ชอบที่จะหย่อนใจด้วยการว่ายน้ำ เล่นเรือ ตกปลา และทำสวน □

มีประเทศต่างๆ อยู่หลายประเทศ ที่ประสงค์จะให้มีความต่างประเทศไทยเข้าไปลงทุนกันมากขึ้น ฉะนั้นจึงได้พยายามส่งเสริมเศรษฐกิจภายในประเทศของตนให้ดีขึ้น และขยายวงให้กว้างขวางออกไป มีการปรับปรุงประเทศของตนให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมขึ้นมา ฉะนั้นเท่ากับช่วยประชาชนพลเมืองของตนให้มีความก้าวหน้า และเมื่อคนมีความก้าวหน้า ก็สามารถยกมาตรฐานการครองชีพของตนให้สูงขึ้นได้ แต่ประเทศต่างๆ ดังกล่าวนี้ ส่วนมากยังขาดเงินลงทุนในกิจการต่างๆ ทั้งขาดความชำนาญชำนาญในกิจการนั้นๆ ด้วย ซึ่งเป็นอุปสรรคแก่การจะปรับปรุงประเทศให้ขยายตัวและให้ก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ เงินที่ลงทุนนั้น จะอาศัยกระแสเงินตราต่างประเทศที่มียกไม่พอเพียง หนทางเดียวที่จะได้เงินลงทุนมาจากต่างประเทศนั้นเอง อุตสาหกรรมต่างๆ ที่คิดจะส่งเสริมขึ้นใหม่ภายในประเทศจึงจะดำเนินต่อไปได้ ปัญหาที่อยู่ว่า ทำอย่างไรเล่า จึงจะทำให้ชาวต่างประเทศผู้มั่งคั่งเกิดความสนใจและกล้าเข้ามาลงทุน การจะแก้ปัญหาข้อนี้ ได้มีผู้ให้ความเห็นไว้น่าฟัง จะขอยกความเห็นของมิลส์เคอร์ ยูจีน แบดค ประธานธนาคารโลก ซึ่งเคยกล่าวไว้ในการประชุมประจำปีครั้งหนึ่งว่า

“ในปัจจุบันนี้ ประเทศที่กำลังขยายตัวให้ก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ประสบอุปสรรคสำคัญคือ ความบกพร่องในวิธีการจูงใจชาวต่างประเทศให้สนใจเข้ามาลงทุน แต่มีใช้เพราะเกรงกันไป

ให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุน

ในเวลาประเทศไทยกำลังมีการชักจูงต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนทำการอุตสาหกรรมบางประการในประเทศให้มากขึ้นนั้น บริษัทผู้ศึกษา เรื่อง “การจูงใจให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุน” ของ นายพรโอโล ประธานอำนวยการของบริษัท อามชอคคหรือสังควรคานังสำหรับผู้สนใจในเรื่องนี้บ้าง จึงได้นำลงพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้

ในการที่ต่างประเทศจะนำเงินเข้ามาลงทุนในประเทศใดประเทศหนึ่ง ก็ต้องคำนึงถึงผลลัพธ์ และบรรยากาศแวดล้อมเสียก่อน เพราะเมื่อทำการการลงทุนไป ก็ต้องหวังผลตอบแทนบ้างเป็นของธรรมดา แต่ในเวลาเดียวกัน ประเทศที่ได้รับการลงทุนก็จะต้องได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจด้วย ส่วนกรณีที่มีความเกรงว่าการลงทุนจากต่างประเทศจะเป็นการมากกว่ายทาง การเมือง ขอน คือจะเป็นความกลัวที่พื้นสมัย เพราะบริษัทการค้าที่แท้จริงมิได้หวังผลทางการเมืองแต่อย่างใดเลย นอกจากนำเงินมาลงทุน - นำความรู้ความชำนาญงานมาประกอบกิจการในประเทศ เพื่อผลตอบแทนตามควรเท่านั้น

ว่า ชาวต่างประเทศผู้ลงทุนนั้นจะตั้งข้อเรียกร้อง เกียงงอนเอาผลประโยชน์ได้ตนมากเกินไปขณะนั้น ชาวต่างประเทศคนใดก็ตาม ไม่ค่อยจะกล้าเข้าไปลงทุนในประเทศอื่น ถ้าประชาชนในประเทศนั้นไม่เต็มใจต้อนรับหรือเรียกร้องให้ไป ใคร ๆ ก็ตามมักคิดเกรงกันไปว่า ชาวต่างประเทศ เมื่อเข้ามาลงทุนแล้ว ก็จะหาทางกอบโกยผล

ประโยชน์เข้าใส่ตนฝ่ายเดียว ไม่คำนึงถึงอะไรอื่น ความคิดเช่นนั้น จึงทำให้หลาย ๆ ประเทศที่เคยอย่งยับยั้งใจอยู่ ไม่กล้าจะเรียกร้องความช่วยเหลือเรื่องทุนรอนนจากผู้ใด ทงทุกประเทศนั้นๆ ก็อยากจะปรับปรุงการเศรษฐกิจของตนให้ก้าวหน้าออกไป ความจริง เรื่องเงินลงทุนก็ดี เรื่องความชำนาญงานต่างๆ เป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยากนัก

กต เป็นสิ่งที่มีคุณค่าของตนเองต้องนำคิดตัวไปด้วย ไม่
 ว่าจะเขาไปลงทุนในประเทศใด ประเทศที่ทาง
 ปรับปรุงตัวให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมนั้น มี
 โอกาสและเป็นโอกาสที่ดีของทำ คือการเลือกเฟ้น
 บุคคลที่จะเข้ามาลงทุน ให้เหมาะสมแก่ประเทศ
 ของคนที่สุด เพราะเป็นกรรมคಾಯุเองที่ลงทุน
 ต้องเสี่ยงอยู่บ้างในกิจการนั้นๆ โดยมีความหวัง
 ว่า จะได้รับผลตอบแทนตามส่วนและตามควร ”

กิจการที่ประเทศเหล่านั้นยังรุ่งเรืองอยู่ ไม่กล้า

ภาพโรงกลั่นน้ำมันแอสตันดาร์ตแวกคัมมออยล์ ที่บอมเบย์ อินเดีย

เชิญชวน หรือเรียกร้องพวคนายทุนต่างประเทศเข้าไป
 ลงทุน เหตุหนึ่งเนื่องจากเกรงว่า เมื่อเขาไปแล้ว
 ลงทุนไปแล้ว และผลประโยชน์ก็เกิดขึ้นแล้ว อำนาจ
 หรือพลังทางเศรษฐกิจก็จะพลอยบังเกิดขึ้นตาม จน
 กลายเป็นอิทธิพลอย่างใหญ่หลวง จนกระทั่งสามารถ
 ครอบงำเศรษฐกิจของทั้งประเทศได้ พวงๆ ก็คือ
 สามารถควบคุมขนาดและอนาคตทางการเมืองของ
 ประเทศนั้นๆ อีกเหตุผลหนึ่งคือว่า ถ้าชาวต่างประเทศ
 เข้าควบคุมเศรษฐกิจส่วนหนึ่งส่วนใดของประเทศไว้
 แล้ว หรือมีกิจการทางอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ประเภท

หนึ่งประเภทใดได้ในมือของคนแล้ว จะไม่ยอมปล่อยให้ประชาชนชาวประเทศนั้น เข้าไปมีส่วนร่วมหรือเข้าไปศึกษาหาความรู้ต่างๆ ในกิจการประเภทนั้น ความรู้ความชำนาญต่างๆ ก็จะถูกนายทุนชาวต่างประเทศปกปิดไว้แต่ฝ่ายเดียว ไม่ยอมเปิดเผยให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนเจ้าของประเทศเลย

ฉะนั้น บรรดากิจการต่างๆ ซึ่งเป็นของนายทุนชาวต่างประเทศ เมื่อปรารถนาจะขยายตัวเข้าไปตั้งอยู่ในประเทศใดแล้ว จึงควรจะเป็นฝ่ายลงมือแข็งขันให้ผู้นั้นเป็นเจ้าของประเทศเข้าใจผิด และอย่าให้เจ้าของประเทศบังเกิดความหวาดกลัวในเรื่องผลประโยชน์ของฝ่ายตนจะสูญเสียไปดังกล่าวแล้ว ประการแรกก็ต้องช่วยชี้แจงให้ทราบถึงคุณประโยชน์ต่างๆ อันเกิดจากการที่มทุนต่างประเทศมาตั้งในประเทศของตนว่าจะมีอะไรบ้าง ประการที่สองจะต้องสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันให้เกิดขึ้น คือชี้ให้เห็นถึงว่า ผู้ที่เข้าไปลงทุนนั้น ย่อมถือเป็นหนทางที่ผลิตของอย่างเต็มที่ในอันจะลดต้นทุนการผลิตผลประโยชน์ให้เกิดขึ้นเป็นผลดีแก่ทั้งสองฝ่าย กิจการจึงจะดำเนินไปได้โดยตลอดรอดฝั่ง และทั้งสองฝ่ายจะดำเนินงานด้วยไมตรีจิตและนับถือกันและกัน ฝ่ายผู้ไปลงทุนก็จะพึงแต่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของเจ้าของประเทศ ประการที่สาม ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อย คือ จะเปิดเผยความรู้ความชำนาญต่างๆ ในกิจการนั้นให้แก่เจ้าของประเทศ โดยไม่มีคั้งอำพราง จะช่วยให้การศึกษาอบรมแก่ประชาชนชาวประเทศนั้น ให้เข้าใจ ใ้รู้ พอจะดำเนินงานของตนเองขึ้นบ้างก็ได้ ถ้าประสงค์จะทำเช่นนั้น งานทุกอย่างที่ดำเนินอยู่นั้น ยินดีจะเปิดเผย

การเซ็นสัญญาสร้างโรงกลั่นขนาด ๒๕,๐๐๐ ถึงต่อวัน ที่บาตานระหว่างสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และ บริษัทแอสตันดาร์ต-แวกคัมม็อบด์ คนหนึ่งคือ มร. โจเซ ทวินดาต ว่าที่ ร.ม.ต. เกษตรและทรัพยากรแห่งชาติฟิลิปปินส์ คนอื่น (จากซ้ายไปขวา) มร. จี.เอ. แอนเดอสัน ผู้อำนวยการโรงกลั่นของแอสตันแวกค, มร. อาร์ตูโร ซานโทส แห่งกรมโลหกิจฟิลิปปินส์, มร. มอร์เตน เพนเทอร์ ที่ปรึกษากฎหมายของแอสตันแวกค, มร. เอช. พี เบิร์ต ว่าที่ผู้จัดการแอสตันแวกค, มร. กอนซาโล กอนซาเลส ที่ปรึกษากฎหมายของแอสตันแวกค และ มร. วีระ ว่าที่ผู้อำนวยการกรมโลหกิจฟิลิปปินส์

ให้ทราบ จะได้ไม่เกิดความระแวงกันใจกันเพราะความระแวงสงสัยกันนั้น ย่อมเป็นบ่อเกิดแห่งความแตกร้างระหว่างสองฝ่าย กิจการก็จะไม่ยั่งยืนเป็นประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายดังมุ่งหมายไว้แต่เดิม

หนึ่งทางฝ่ายประเทศผู้จะรับทุน และมุ่งจะปรับปรุงเศรษฐกิจของตน ก็จะต้องหาวิธีจูงใจหรือชักชวนให้ชาวประเทศเกิดความสนใจเช่นเดียวกันในเรื่องนี้ ภาวะหรือบรรยากาศทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ย่อมเรียกได้ว่าเป็นเส้นที่ลึกลับอย่างหนึ่ง ออกอย่างหนึ่ง ก็คือ เงื่อนไขทดวงไว้ หรือกำหนดไว้สำหรับผู้จะเข้าไปลงทุน เพราะทุนต่างประเทศนั้นยอม

หลังไหลเข้าไปอยู่เต็มอยู่ในประเทศที่มีเงินไขว้างไว้ดี
อย่างน้อยก็พอสมควร หรือเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ
แล้วก็พอๆ กัน และเมื่ทางที่จะทำกำไรได้

ส่วนผู้ที่เข้าไปลงทุน ก็จะต้องถือว่าตนมี
ความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ในประเทศที่ตนเข้าไป
ดำเนินงานอยู่ ไม่เข้าไปทำความเสียหายให้เกิดชนก
เจ้าของประเทศ และในขณะที่เดียวกันก็ของวิชาผล
ประโยชน์ของบรรดาผู้ถือหุ้นฝ่ายตน ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้
ว่าเป็นหน้าที่ไม่ง่ายนักในการจะสร้างผลดีให้เกิดชน
แก่ทั้งสองฝ่าย เพราะกิจการไม่ว่าอย่างไหน หากไม่
มีผลกำไรเกิดขึ้นแล้ว ก็ย่อมทรุดตัว และดำเนินไป
ไม่ได้ จะต้องถึงขอบปางดวงหนึ่งไม่ช้าก็เร็ว คือไป
เป็นหนี้ที่ใหญ่ๆ ๑๐ ประการ ซึ่งผู้จะไปลงทุนใน
ต่างประเทศ มักถือกันเป็นหลักพิจารณา คือ

๑. อัตราภาษี จะต้องไม่สูงเกินไปกว่าใน
ประเทศอื่นๆ อันมีภาวะแวดล้อมคล้ายคลึงกัน จน
กระทั่งไม่สามารถจะหาทำกำไรได้จากกิจการนั้นๆ คู่ค้า
เงินทุนที่ลงไป

๒. เงินรายได้จากการลงทุนนั้น จะต้องไม่
ทางส่งออกเป็นเงินตราสกุลเดียวกับเงินทุนที่นำมา
ลง มีฉันทแล้ว ก็จะไม่สามารถชำระเงินปันผลให้แก่
บรรดาผู้ถือหุ้นฝ่ายตนได้

๓. มีกฎเกณฑ์หรือระเบียบวางไว้ใน การส่ง
เงินลงทุนคืน ขอนอาจมีเงื่อนไขแตกต่างกันไปบ้างใน
ประเทศต่างๆ ตั้งแต่ความสะดวกในการจัดหาวัสดุ
หรือสิ่งอื่น หรือพืชผลส่งออกแทน เครื่องอุปกรณ
จักรกล ซึ่งใช้มานานจนเสื่อมค่าไปแล้ว

๔. วัสดุต่างๆ หรือสิ่งอื่น เป็นคนว่า เครื่อง
จักรกล ซึ่งไม่อาจหาได้ในประเทศนั้นไปลงทุนนั้น และ
เป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินงานนั้น จะต้องมีการ
กฎเกณฑ์อนุมัติให้นำเข้า เป็นพิเศษ

๕. เจ้าหน้าที่พนักงาน ฝ่ายจัดการ และ
ฝ่ายวิชาการ ซึ่งจะเข้าไปเริ่มงาน และฝึกฝนอบรม
คนงานในประเทศรับทุน จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้า
อยู่พำนัก โดยมีกฎเกณฑ์และความสะดวกวางไว้ให้
ในจำนวนพอสมควร และให้เจตนาว่าพอสมควรที่จะ
ดำเนินงานไปโดยเรียบร้อย จนกว่าคนของประเทศ
รับทุนจะเกิดความรู้ ความชำนาญ พอเพียงที่จะเข้ามา
ดำเนินงานแทนได้แล้ว ทั้งฝ่ายจัดหาและฝ่ายวิชาการ

๖. ควรมี หลักประกัน แทนอย่างหนึ่ง
อย่างใดวางไว้ให้ในระยะยาวพอสมควร เพราะการลง
ทุนก้อนใหญ่ เช่นกิจการของบริษัทน้ำมัน เป็นต้น ย่อม
ประสงค์จะดำเนินกิจการอยู่นานเท่านาน จนกว่าทุน
ที่นำมาลงจะถอนคืนได้ อุปสรรคสำคัญของผู้ลงทุนใน
ข้อนี้คือ ความเชื่อถือได้วางใจในประเทศที่ตนนำทุนไป
ลง หากประเทศผู้รับทุนมักไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงกัน
ไว้แต่เดิมที่ ความลำบากจะเกิดขึ้นแก่นายทุนต่าง
ประเทศเป็นอันมาก และผู้ที่ประสงค์จะนำทุนมาลง
ใหม่ ก็ย่อมจะตั้งเกิดความไม่แน่ใจ และหลีกเลี่ยง

โรงปูนซีเมนต์ไทย อุตสาหกรรมของประเทศ
จะก้าวหน้าไปด้วยดีก็ต่อเมื่อมีการลงทุนกันมากขึ้น

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของประเทศ กับ ผู้ลงทุนไปแล้ว เป็นประมาณ ถ้าเห็นท่าทางไม่ดี จะต้องเตียงมากหนัก กับกษยาดกันไปด้วยไม่กล้านำไปลง

๗. กฎหมายว่าด้วยการลงทุนของชาวต่างประเทศ ถ้าได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมทันสมัย ก็ จะช่วยให้เกิดความสะดอกแก่การลงทุน บรรดาผู้ลงทุน ย่อมพอใจจะดำเนินกิจการตามข้อกำหนดกฎหมายที่ วางไว้แน่นอนแล้ว ยิ่งกว่าที่จะมีข้อกีดขวางที่ากันจน เป็นพิเศษเฉพาะคราว และไม่แน่ใจว่าจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงกันอีกเมื่อไร

๘. ผู้เข้าไปลงทุนควรจะได้มีหลักประกันหรือ เงื่อนไขวางไว้ให้เป็นธรรมดา กิจการหรืออุตสาหกรรม ประเภทที่ตนดำเนินอยู่นั้น หากฝ่ายรัฐบาลเจ้าของ ประเทศประสงค์จะสร้างแข่งโดยตรง ก็จะทำให้ความ เป็นธรรมแก่คู่แข่งซึ่งเป็นเอกชน มิฉะนั้นแล้ว เอกชนนั้นจะต้องเสียเปรียบ และพ่ายแพ้แน่นอน เป็น ตนว่าในเรื่องสหพันธ์พิเศษต่างๆ การประเมินภาษี การ ทำบัญชี แม้ขณะที่เอกชนเข้ามาลงทุนประกอบอุตสาหกรรมอยู่ เหตุการณ์เช่นฉนั้นจะไม่ปรากฏ แต่ผู้ลงทุนก็ยกอดหวาดระแวงไม่ได้ ว่าคงต้องเกิดชนวนหนึ่ง ถ้ารัฐบาลของประเทศรับทุนลงมือทำแข่งขันด้วย ใน กิจการประเภทเดียวกัน

๙. แม้รัฐบาลจะไม่ลงมือทำอุตสาหกรรม นั้นเองโดยตรงก็ตาม แต่อาจเป็นการทำทางอ้อม คือ ขอเข้าเป็นหุ้นส่วน อยู่ด้วย ซ่อนก็เป็นอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ผู้จะเข้าลงทุนมักยบยงพิจารณาเหตุการณ์ให้ ดี ก่อน ด้วยตามธรรมดาที่เคยเป็นมาแล้ว ในหลาย ประเทศ กิจการซึ่งมีรัฐบาลเข้าไปเป็นหุ้นส่วนอยู่ด้วย เมื่อประสงค์จะขยายงานหรือปรับปรุง ปรุงงาน อย่าง หนึ่งอย่างใดแล้ว มักไม่ค่อยได้รับความสะดอก และ

ทันเวลา ทันเหตุการณ์ของตลาดการค้า ซ่อนหมายถึง กิจการขนาดใหญ่ ซึ่งบริษัทแบ่งงานออกเป็น ส่วน ต่างๆ และดำเนินกิจการด้วยตนเองทุกอย่าง ไม่ใช่ กิจการเล็กๆ น้อยๆ ที่มองการติดต่อพวพาเถวของ กับภายในประเทศเท่านั้น ย่อมไม่รังเกียจการมีรัฐบาล เข้าร่วมทุน และอาจจะมุ่งได้ประโยชน์อันดี โดย ความสนับสนุนของรัฐด้วยซ้ำ

๑๐. ข้อสุดท้ายนี้ เห็นกันได้โดยทั่วไป คือการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เข้าไปลงทุน กับประเทศ รับทุน แต่ฝ่ายควรจะไว้วางใจ และนับถือในทาง สัจจริตใจของกันและกัน ประเทศรับทุนก็จะไม่ดงแ่ง ระแวงสงสัยต่างๆ นานาว่าผู้ลงทุนรังแต่จะกอบ โภย เขาผลประโยชน์ไปแต่ฝ่ายเดียว และผู้ไปลงทุนก็จะ ต้องทำตัวให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจ ในความสัจจริตของ กิจการ ต้องปฏิบัติตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ ว่า ด้วยการลงทุนในประเทศนั้นๆ ไม่ให้ทางพลิกแพลง เป็นอื่น เทาที่กล่าวมานั้น ย่อมจะเห็นกันได้ว่า เอกชน ผู้เข้าไปลงทุน ไม่มีโอกาสเข้าไปทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ ตามอำเภอใจของตนเองเลย แต่จะต้องมีหน้าที่รับ ผิดชอบต่อประเทศรับทุนไม่น้อยไปกว่าเจ้าของประเทศ ความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ความไว้วางใจกัน และ ความเข้าใจกัน ระหว่างผู้ลงทุนกับเจ้าของประเทศ จะเป็นหลักให้กิจการนั้นๆ ดำเนินไปอย่างเรียบร้อย และเจริญก้าวหน้า เป็นประโยชน์แก่ทั้งต้องฝ่ายสัม ความประสงค์ และประเทศใดก็ตามที่ประสงค์จะ ปรับปรุงเศรษฐกิจภายในประเทศ และ หวังจะให้ มี เอกชนนายทุนเข้าไปลงทุน ถ้าคำนึงตามหลักดังกล่าว นั้นอยู่เต็มอ ก็ไม่จำเป็นต้องวิตกว่าจะไม่มีใครกล้าเข้า ไปลงทุน เกรงว่ากระแด้เงินทุนจะหลั่งไหลเข้าประเทศ จนรับไม่ทันเสียอีก □

หลังจากการประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์
แห่งโลกครั้งที่ ๕ (The Fifth Conference of the
World Fellowship of Buddhists) ณ ศาลาสันติธรรม
กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๕ ถึง ๓๐ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้มีคำปรารภถึงการประกาศ
พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ และพันธกิจ
ธรรมที่ถูกต้องในประเทศเรานานาชาติขึ้น แสดงว่า

ที่แล้ว ท่านผู้ทรงรู้อย่างสมบูรณ์แล้ว และนับแต่วาระ
นั้นเป็นต้นไป พระองค์ทรงเป็นมเหสีมอญด้วยพระ
บัญชาอันยอดเยี่ยม ด้วยความบริสุทธิ์ห่มคจคแห่ง
ดวงจิต ปราศจากขุติมตทินแม่แต่น้อย และด้วยพระ
เมตตากรุณาอย่างไพบูรณ์
เจ้าชายสิทธัตถะโคตมะ ทรงบรรลุป็นสมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อพระชนมายุได้ ๓๕ และทรง

บทสนทนา เรื่อง พระพุทธเจ้าเสวย

มีผู้สนใจในพระพุทธศาสนามากขึ้นกว่าแต่ก่อน
และกลังเป็นเพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงได้รับคำขอ
ร้องให้ช่วยเขียนบทความสั้น ๆ เกี่ยวกับพระพุทธ
ศาสนาบท

พระพุทธศาสดา เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า
ซึ่งเราเชื่อกันว่าเป็นพระบรมศาสดา คือศาสดาเอกของ
โลก ไม่มีศาสดาอื่นยิ่งกว่า ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และ
อนาคต พระองค์คือเจ้าชายสิทธัตถะ โคตมะ องค์
สักกะแห่งกรุงกบิลพัสดุ์ ปัจจุบันอยู่ในเขตประเทศ
เนปาล ซึ่งเมื่อประมาณ ๒๕๔๗ ปีมาแล้ว ได้ตรัสรู้
ด้วยพระองค์เอง ทรงค้นพบกฎความจริงอันประเสริฐ
หรือกฎจริยธรรมสากล และบรรลุประบรมสุขหรือสุข
สุดยอด คือ ความสงบ อันไม่มีความสงบใดยิ่งกว่า
เรียกว่า “พระนิพพาน” โดยเหตุที่ได้บรรลุธรรมวิเศษ
นี้ พระองค์จึงได้ทรงพระนามว่า “พุทธ” หรือ
พระพุทธเจ้า ซึ่งแปลว่า ท่านผู้ตื่น (จากหลับ) เต็ม

ดั่งนอนอยู่ ๔๕ ปี พระองค์ทรงพระวิริยะออกเสด็จ
เสด็จไปตามบ้านเด็กเมืองน้อย ตามนิคมต่างๆ ทรง
สั่งสอนอบรมเวไนยนิกรชนทุกชนวรรณะ ทั้งพระเจ้า
แผ่นดิน ขุนนาง เจ้านาย ทังนักรบพรหมณ์ พ่อค้า
คหบดี และประชาชนชายหญิงทั่วไป ให้บรรลุดั่งซึ่ง
คุณความดี ถึงซึ่งธรรมวิเศษ เป็นจำนวนมากมาย
มหาศาล แล้วเสด็จดับขันธปรินิพพานเมื่ออายุได้ ๘๐ ปี
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเริ่มประกาศ
พระศาสดา โดยแสดงพระธรรมเทศนาแก่พระเบญจ
วัคคีย์ (๕ องค์) ในวันเพ็ญเดือนอาสาฬหะ (คือ
เดือน ๘) ซึ่ง ณ บัดนี้ ทางกาลได้จัดให้มีวัน
ระลึก เรียกว่า วันอาสาฬหบูชา สำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๒
นี้ วันอาสาฬหบูชา ตรงกับวันที่ ๒๐ เดือนกรกฎาคม
พระปฐมเทศานัน มีชื่อว่า “ธัมมจักกัปปวัต
ตุน” เป็นคำสอนที่ปราศรัยทางพระพุทธศาสดาถือว่า
เป็นรากฐานของพระพุทธศาสนามาทั้งหมด เป็นคำ
สอนที่แสดงถึงอริยสัจ ๔ หรือความจริงอันประเสริฐ ๔

ประการ ผู้ที่จะเข้าใจและรู้จักความจริงในได้อย่าง
 สัมบูรณ์ จักต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามทางสายกลาง และ
 งดเว้นจากหนทางสุดโต่งสองข้าง การดำเนินชีวิต
 เพื่อการสุขุขเพ็ดลิตเพ็ดลิตอยู่ในทรัพย์สมบัติ เป็นหนทาง
 สุดโต่งด้านหนึ่ง เปรียบเหมือนว่าสุดไปทางขวา การ
 ทรมาณคน เช่น อดอาหาร เอาตัวอย่างไฟ นอนบน
 หนาม บนตะปู เป็นหนทางสุดโต่งอีกด้านหนึ่ง เปรียบ
 เหมือนว่าสุดไปทางซ้าย หนทางกลางที่เรียกว่ามัชฌิมา
 ปฏิปทาเท่านั้น จะนำไปให้พ้นทุกข์ได้

วัดเบญจมบพิตร วัดหนึ่งของไทยที่ตรงอยู่
 ในความทรงจำของผู้ชม

ความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการนี้ ได้แก่

- (๑) ความจริงของความทุกข์
- (๒) ความจริงของเหตุให้เกิดทุกข์
- (๓) ความจริงของความดับทุกข์
- (๔) ความจริงของหนทางปฏิบัติที่นำไป
 ถึงซึ่งความดับทุกข์

เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งปัญญาความตรัสรู้ เขาถึง
 สภาวะแห่งความสิ้นนิวรณ์หรือความสงบสุดยอด ที่
 เรียกว่า “พระนิพพาน” อดุมคคิสังสุตตนิมม มกค
 ทัจกคตองกระทำดังต่อไปนี้

(๑) ความจริงอันประเสริฐข้อแรก ทุกข์ตั้ง
 -ความจริงของทุกข์ เป็นสิ่งซึ่งต้องกำหนดรู้และทำ
 ความเข้าใจให้แจ่มแจ้ง ทุกชนได้แก่ ความเวียน
 ตายเวียนเกิดอนนยยาวนาน ที่เรียก สังสารวัฏ ซึ่ง
 ย่อมประกอบไปด้วยความเดือดร้อนนานาประการ อัน
 เป็นคุณสมบัติประจำชีวิตและความตาย

(๒) ความจริงอันประเสริฐข้อที่สอง สัมมุทัย
 ตั้ง-ความจริงแห่งเหตุให้เกิดทุกข์ ได้แก่ต้นเหตุ ความ
 ทะยานอยาก กระจายตนรณ มีประการต่างๆเป็น
 สิ่งซึ่งจักต้องละเสีย นอกคือความกระจายตนรณเพื่อความ

เพ็ดลิตเพ็ดลิต ความพอใจในประสาทมัมมัสส เพื่อความ
 ดำรงชีวิต ความมอานาจ ความมมังม ความมชอ
 เตียง และแม้เพื่อความทำลายตนเอง ซึ่งอาจเกิดขึ้น
 ในบุคคลบางคน ความกระจายตนรณเหล่านี้ ย่อม
 เกิดขึ้นเพราะความเห็นแก่ตัว ฉะนั้นจักต้องละเสีย ทำ
 ลายเสีย ถอนรากเสีย อย่างเด็ดขาด มิให้ปรากฏ
 ขึ้นได้อีกต่อไป

(๓) ความจริงอันประเสริฐข้อที่สาม นิโรช
 ตั้ง-ความจริงแห่งความดับทุกข์ จักต้องกระทำให้
 แจ่ม รั้ประจักษ์ชัดด้วยการเข้าประสพภายในจิตใจ
 ของตนเอง นี้เป็นจุดมุ่งสูงสุดของพุทธศาสนา
 เมื่อพิจารณาตามหลักแห่งเหตุผล จะเห็นได้ชัดว่า การ
 บรรลุถึงความดับทุกข์ ย่อมต้องเป็นผลโดยตรง ของ
 การทำลายต้นเหตุแห่งทุกข์ให้หมดไป คือทำลายต้นเหตุ
 อันเป็นต้นเหตุแห่งทุกข์ทั้งปวงเสีย

(๔) ความจริงอันประเสริฐข้อที่สี่ มรรคตั้ง

คือหนทางที่จะนำไปให้ถึงซึ่งความดับทุกข์ นั้นเป็นสิ่ง
ซึ่งจักต้องปฏิบัติตามชื่อว่า อริยสัจจกัมมรรค คือหนทาง
ปฏิบัติอันประกอบด้วยองค์ ๘ ประการ หนทางนี้แหละ
ได้ชื่อว่ามีสมาธิมาปฏิบัติ หนทางกลาง แต่ประกอบ
ขึ้นจากส่วนประกอบ ๘ อย่างด้วยกัน กล่าวคือ

๑. สัมมาทิฐิ ความเห็นความเข้าใจอย่างถูก
ต้อง ในสภาพที่แท้จริงของชีวิตและเห็นอชีวิต

๒. สัมมาสังกัปปะ ความคัดค้านใจและตั้งใจ
ไว้อย่างถูกต้อง มีความดำริที่จะออกจากกาม จาก
ความพยายาม จากความเบียดเบียน

๓. สัมมาวาจา วาจาที่ถูกต้อง ที่ชอบ ที่ควร
มีเจตนางดเว้นจาก การพูดปด พูดล้อเลียด กล่าวคำ
หยาบและเพื่อใจ

๔. สัมมากัมมันตะ ความประพฤติทางกายที่
ถูกต้อง มีเจตนางดเว้นจาก การฆ่า การทำร้ายร่างกาย
การลักทรัพย์ และจากการประพฤตินิหิตระหว่ง
เพศ

๕. สัมมาอาชีวะ การประกอบอาชีพที่สุจริต
และไม่เป็นไปเพื่อความเบียดเบียน

๖. สัมมาวายามะ ความเพียรที่ถูกต้อง คือ
เพียรละชั่ว เพียรบำเพ็ญความดี

๗. สัมมาสติ ความตั้งสติไว้อย่างถูกต้อง
กำหนดรู้อาการที่เป็นไปในกาย ในความเสวยสัมผัสทุก
อาการที่เป็นไปในจิตและในอารมณ์ที่กระทบกับจิต

๘. สัมมาสมาธิ ความตั้งใจมั่นที่ถูกต้อง จน
มีดวงจิตแน่วแน่อยู่ในอารมณ์เดียว
การที่จะทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้แจ่มแจ้งได้

จากองค์การศึกษาอย่างกว้างขวาง และปฏิบัติสัมพันธ์กับ
วิปัสณาอีกด้วย

ส่วนประกอบ ๘ ประการของอริยสัจจกัมมรรค
อาจย่อลงได้เป็น ๓ แผนก คือ สัมมาทิฐิ ความเห็น
และความเข้าใจอย่างถูกต้อง กับ สัมมาสังกัปปะ
(ความคัดค้านใจและตั้งใจไว้อย่างถูกต้อง) จัดเป็น
แผนกปัญญา ที่ทำให้รู้เห็นตามความเป็นจริง

สัมมาวาจา (ความมีวาจาที่ถูกต้อง) สัมมา
กัมมันตะ (ความประพฤติที่ถูกต้อง) กับ สัมมา
อาชีวะ (การประกอบอาชีพที่ถูกต้อง) จัดเป็นแผนก
ศีล ซึ่งมีหน้าที่ผูกให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดีงาม

สัมมาวายามะ (ความเพียรที่ถูกต้อง) สัมมา
สติ (ความตั้งสติไว้อย่างถูกต้อง) กับ สัมมา
สมาธิ (ความตั้งใจมั่นอย่างถูกต้อง) จัดเป็นแผนก
สมาธิ ซึ่งมีหน้าที่อบรมให้เกิดมีวิมุตตธรรมทางใจ

การฝึกตนให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดีงาม การ
อบรมตนให้มีวิมุตตธรรมทางจิต และปัญญาที่ทำให้
เห็นตามความเป็นจริง นี้แหละ เป็นบันไดสามขั้นที่
นำไปให้บรรลุนิพพานวิเศษ ถึงซึ่งความตรัสรู้ เปลี่ยน
สภาพจากปลุกชนเป็นอริยบุคคล คือบุคคลที่ประเสริฐ
เลิศกว่าสามัญชนทั่วไป

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า แท้ที่จริงนั้น พุทธศาสนิก
คือหลักการดำเนินชีวิต ระบบการบังคับตน อบรมตน
ฝึกฝนตน ด้วยตนเองนั่นเอง

ชาวตะวันตกมักจะลงความเห็นว่า พุทธศาสนา
ไม่ใช่เรลิจัน (religion) เป็นแต่ปรัชญาแห่งชีวิต ที่
เขามองความเห็นเช่นนั้น ว่าโดยหลักใหญ่แล้วถูกเหมือนกัน

กัน หากแต่พุทธศาสนาคือเป็นจิตวิทยาและศีลธรรม
 จรรยาออกด้วย ใช้แต่เท่านั้น พระพุทธเจ้ายังผิด
 กับนักปรัชญาอื่น ๆ ทั้งหมด คือพระองค์ตรัสสอนอย่าง
 ไร พระองค์ทรงปฏิบัติอย่างนั้น พระองค์ทรงปฏิบัติ
 อย่างไร พระองค์ตรัสสอนอย่างนั้น ก่อนที่จะเสด็จ
 ออกเผยแผ่พระศาสนา ด้วยพระมหากษัตริย์ในธรรมพ
 ลัดดวงทั้งหลาย และประกาศกฤษฎีที่พระองค์ทรงค้นพบ

เหตุการณ์ต่างๆ ในชาติอื่นๆ พระองค์ได้บรรลุป
 ัจจุญาณ ทรงเห็นสัตว์กำลังตายกำลังเกิด ทั้งที่ได้ค
 ตกยากได้ด้วยสุข ด้วยทุกข์ ตามกรรมดีและกรรมชั่ว ที่
 คนได้กระทำ (กรรมคือการกระทำด้วยเจตนาทางกาย
 วาจาใจ) ด้วยพระปัญญาอันละเอียด พระองค์ทรงรู
 ้แจ้งแทงตลอด ซึ่งกฎปัจจุบันการ ซึ่งแสดงการเกยว
 ้นของแห่งเหตุและผล เป็นปัจจัยซึ่งกันและกัน ปรากฏ

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ที่ประทับแห่งมิ่งขวัญอันเป็นยอดสักการะของพุทธศาสนิกชนชาวไทย

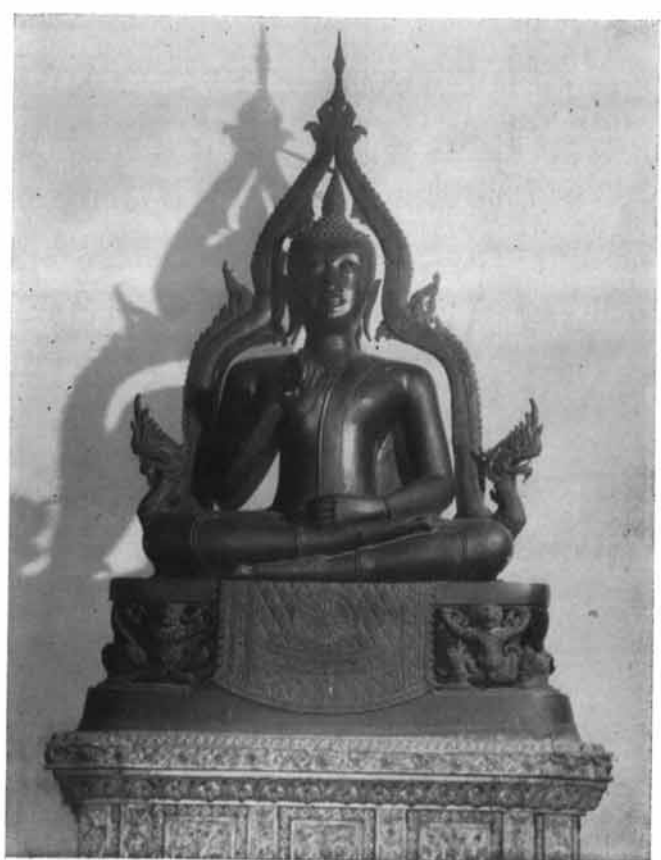
พระองค์ได้ชำระจิตของพระองค์ ให้บริสุทธิ์สะอาด
 ปราศจากกิเลสต่ำต้อยทั้งสิ้น และบรรลุปัจจุชดุมคค
 สูงสุด แห่งปรัชญาของพระองค์ก่อนแล้ว พระองค์
 ได้พิสูจน์กฎเหล่านั้น ไม่เพียงแต่ตามหลักเกณฑ์แห่ง
 เหตุผลเท่านั้น แต่หากได้ประจักษ์ด้วยพระองค์
 เองอีกด้วย พระองค์ได้บรรลุปุพเพนิวาสานุสติญาณ
 สามารถรำลึกชาติปางก่อนของพระองค์เอง ตลอดจน

ผลเป็นวิญญูะ (การเวียนตายเวียนเกิด) เมื่อรู้แจ้งแทง
 ตลอดทุกอันแล้ว พระองค์ก็เข้าพระทัยปัญหาของชีวิต
 อย่างแจ่มกระจ่าง ทุกแง่ทุกมุม ฉะนั้นพุทธศาสนา
 ก็คือลัทธิที่ให้ความเข้าใจอย่างแจ่มกระจ่าง ในกฎ
 ของธรรมชาติ และให้คำตอบอธิบายแก่ปัญหาที่เกยว
 ้นกันโดยทุกประการ

หลักใหญ่อันเป็นมูลฐานที่สำคัญของพระพุทธ-

คำสั่งนำออกหลกหนึ่งกคอกคอกกรรม ดังกลจักรवादและ
 สรรพสัตว์ตวงปวงซึ่งอาศัยอยู่ทั้งต้น อยู่ภายใต้กฎแห่ง
 กรรม อันเป็นกฎสากล เป็นกฎแห่งเหตุและผลโดย
 ขรรษชาติ การกระทำกรรมทางใจ ทางวาจา หรือ
 ทางกายก็ตาม จักต้องอันวยผล ผลแห่งการกระทำ
 ทำชั่ว ทำผิด ทำถูก เกิดคุณและโทษ ประโยชน์มิใช่
 ประโยชน์อย่างไรนั้น พุทธศาสนาได้ให้คำอธิบายไว้
 อย่างแจ่มแจ้ง ดังกลจักรवादทั้งหมดอยู่ภายใต้กฎ
 แห่งศีลธรรมจรรยา การพยายามกระทำสิ่งใด ๆ ที่ผิด
 กฎแห่งศีลธรรมแล้ว ย่อมอันวยผลเพิ่มความทุกข์
 เดือดร้อนให้มากขึ้นในที่สุด แท้จริงปรากฏการณ์ทั้ง
 ปวงย่อมอุปคชนโดยเป็นผลแห่งกรรม ผลแห่งการ
 กระทำของเราเอง ทางกาย ทางวาจาและทางใจ อัน
 แท้จริงการกระทำโดยเจตนาของเราแต่ละคนนั้นแหละ
 เป็นผู้บันดาลความเป็นไปของ โลกหรือของดังกลจักร
 वाद กรรมที่เป็นกุศลกระทำไปด้วยปัญญาภายใต้กฎ
 แห่งศีลธรรมจรรยา ย่อมเป็นไปเพื่อปลดเปลื้องความ
 ทุกข์ และเพิ่มพูนความสุข ตรงกันข้าม กรรมที่เป็น
 อกุศลกระทำไปด้วยความโง่ ความไม่รู้เท่าถึงการณ์
 ย่อมให้ผลเป็นทุกข์ในท้ายที่สุด เพิ่มความทุกข์ความ
 เดือดร้อนทมิอยู่แล้วให้มากขึ้น โลกทั้งสามอันดับ
 ชับซ้อนแทรกกันอยู่ ปรากฏเป็นโลกเดียวที่เราอาศัย
 อยู่ อยู่ภายใต้อิทธิพลของกรรมทุกประการ การที่
 ข้าพเจ้ากล่าวถึงว่าโลกทั้งสามใน โลกเดียวกัน ข้าพเจ้า
 กล่าวตามหลักทมิอยู่ในพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนามิสอนว่า โลกมีอยู่ ๓ โลก
 โลก สังขารโลก กับ สัตว์โลก โลกสามโลกเป็นโลก
 แห่งรูป อยู่ในอวกาศ ประกอบด้วยสสารและสรรพ
 วัตถุทั้งหลาย สังขารโลกเป็นโลกแห่งเจตสิก โลกแห่ง

พระประธานชัยมงคลแบบอยุธยา

ความคิดนึก หรือแห่งอำนาจแรงของกรรม สัตว์โลก
 เป็นโลกแห่งจิต คือความรู้สึกเป็นตัวตน เป็นบุคคล
 เป็นสรรพสัตว์ตวงปวง ทั่วทั้งเห็นได้ด้วยตา แต่เห็น
 ไม่ได้ด้วยตา ประกอบด้วยสัญญาคือความสำคัญหมาย
 และความเข้าใจ อันผิดแผกแตกต่างกันน้อยบ้างมาก
 บ้าง มากมายหลายอย่างหลายประการ สัตว์โลกที่
 กล่าวกันความถึงความเป็นอยู่แห่งสรรพสัตว์ในสาม
 ภพ คือ รวมทั้งอรูปพรหมในอรูปภพ รูปพรหมใน
 รูปภพ และสัตว์ในกามภพ กล่าวคือ สัตว์นรก เปรต
 อสุรกาย เทวดา มนุษย์ และ สัตว์ดิรัจฉาน

กุศลกรรม กรรมที่ดี อันเป็นไปเพื่อประโยชน์
 สุข ย่อมสร้างกระแสความคิดนึก ทางศีลธรรมจรรยา

กระแสดังนั้นย่อมประกอบด้วยรังสีทั้งสี่ชั้น เยือกเย็น
บริสุทธิ์สะอาดน่าชื่นชม เขา มองได้ และส่องสว่างด้วย
แสงรัศมี รังสีชั้นนอกยอมพวยพุ่งชนรัศมีชั้นในเป็นภูมิ
ของเทพยดา มีร่างกายอันละเอียดประณีตแตกต่างกัน
ในสี่ผุวกาย และความลึกลับเปล่งปลั่งมากขึ้นแห่งแสง
รัศมี

ส่วนนอกคือการกรรม กรรมชั่วอันเป็นไปเพื่อความ
เบียดเบียน ย่อมสร้างกระแสดังความคิดนึกไร้ศีลธรรม
จรรยา เป็นรังสีที่เคี้ยวหมองไม่น่าชื่นชม ร้อนแรง
หนักแถมมืดมัว รังสีชั้นนอกแผ่ซ่านออกจากโทษะ ความ
ซัดเคือง ความอาฆาต ย่อมพุ่งลงไปสู่แดนนรก ส่วน
รังสีที่แผ่ซ่านออกจากความโลภ ความตระหนี่หวง
แหน ย่อมพุ่งลงไปสู่แดนแห่งสัตว์ที่อดหยากและหิวกระ
หาย กินไม่รู้จักอิ่ม คือแดนของเปรตและอสุรกาย
ฝ่ายกระแสดังรังสีที่แผ่ซ่านออกจากความโง่ ความมัวเมา
ย่อมแผ่ลงไปสู่แดนของสัตว์วิปริต

ภูมิมนุษย์เป็นภูมิที่อยู่กึ่งทางระหว่างสวรรค์
และนรก มีแดนเขตประจักษ์สถานชุ่มทาง ซึ่งจะแยกไป
สู่ภูมิใดก็ได้ ไม่เลือกว่าจะเป็นฝ่ายกุศลหรืออกุศล ใน
ภูมิมนุษย์ ย่อมได้ประจักษ์ทั้งสุขและทุกข์ระคนปนกัน
ไป มากบ้างน้อยบ้าง รุนแรงบ้าง เบาบางบ้าง ตาม
ลักษณะและน้ำหนักของกรรมในอดีต โดยเหตุที่กรรม
เป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นจากจิต อันพัฒนาเติบโตเกิด
โหวงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นผลของกรรมจึง
เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยไป ปรากฏเป็น โชคชะตาดี
บ้าง ตัน้อยบ้าง ร้ายมากบ้าง ร้ายน้อยบ้าง ดับ
เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยไปในชีวิตของเรา

สัตว์รูปสัตว์ประเภทต่างๆ มี เทวดา พรหม อสุร
กาย เปรต เป็นต้น เรามองไม่เห็น ที่แต่เห็นมีเฉพาะ

มนุษย์กับสัตว์วิปริตเท่านั้น ทั้งนี้เพราะถ้าจักรวาล
เราสามมิติเพียงสามมิติ (three dimensions) คือ
กว้าง ยาว สูง เท่านั้น ดังที่เราทั้งหลายเข้าใจกันแต่
เดิมไม่ ไอน์สไตน์ ได้แสดงให้เห็นว่า “เวตา” เป็น
มิติที่สี่ เช่นวัดลูกบอลเดียวกัน เมื่อดวงเรอวกบวงชา
ปริมาตรอันเป็นผลคูณของความกว้างยาวสูงของวัตถุ
นั้น ย่อมเปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนมวลของวัตถุนั้นด้วย
และจากทฤษฎีนี้ เขาก็สามารถยกเล็กกฎการดึงดูด
(Law of Gravitation) ของนิวตัน แล้วพิสูจน์กฎต่างๆ
ในวิชาดาราศาสตร์ได้ โดยใช้เรขาคณิตสี่มิติของริมาน
เพียงอย่างเดียว แต่อย่างไรก็ดี เขาก็หาสามารถพิสูจน์
กฎในวิชาไฟฟ้าด้วยเรขาคณิตสี่มิติได้ไม่ ฉะนั้นไอน์สไตน์

ปางทำทุกขกิริยา แบบคันธารราษฎร์

จึงถึงความเห็นว่า สักตจักรวาลนี้ คงจะมีมากกว่าสี่มิติ (four dimensions) เป็นแน่ ข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอความเห็น ว่า กรรมนั้นแหละเป็นมิตที่ห้า และจิตเป็นมิตที่หก ฉะนั้น เทพยดา เปเรต อสูรกาย เราจึงมองไม่เห็นด้วยนัยนตาของคนสามัญ เฉพาะผู้ที่เจริญสมาธิอย่างเชี่ยวชาญ จนได้ทิพจักขุญาณเท่านั้น จึงสามารถจะเห็นได้ โดยอาศัยต้องไปในมิตที่ห้าและที่หก สำหรับบุคคลเช่นนั้น กรรมย่อมมีความหมายแก่เขาอย่างชัดเจน

ในเรื่องที่เกี่ยวแก่กรรม มีข้อความในพระบาลีดังต่อไปนี้ “เราทำกรรมเป็นสมบัติ เราทำกรรมเป็นทพงอาศัย เราทำกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ เราทำกรรมเป็นทายาท จะบินไปในอากาศ จะดำลงไปในทะเลลึก หรือ

พระปางลีลา สมัยสุโขทัย

บริเวณลานพระอุโบสถวัดราชบพิศ
จัดหัดพระนกร

จะเข้าไปซ่อนอยู่ในถ้ำแห่งภุมมา ท่านก็ไม่สามารถจะหนีผลแห่งกรรมของท่านได้”

อนึ่ง มีข้อพึงสังเกตว่า พุทธศาสนานานตลบเลือนจากคำสอนอื่น ๆ ใดทั้งสิ้น ด้วยกฎแห่งกรรม (คือกฎแห่งการกระทำและผลของการกระทำ) มีลักษณะเที่ยงตรง ไม่ดื้อเอียงเห็นแก่หน้าผู้ใด อำนวยผลให้แก่บุคคลทุกท่านเสมอหน้ากันหมด ไม่เลือกว่าเขาผู้นั้นจะประกาศตนว่าเป็นพุทธมามกะ หรือว่าเป็นผู้ไม่เคยวิเวงของพุทธศาสนามาเลย ผลที่ได้รับคงเป็นอย่างเดียวกัน คือ กรรมดีจะนำเขาไปสู่คติ โลกแห่งความสุข ในชาติหน้า และกรรมชั่วจะนำไปสู่โลกอันเต็มไปด้วยความระทมทุกข์

โดยเหตุฉนั้น พุทธศาสนาจึงเป็นปรัชญาแห่งการชวนชววย มิใช่ปรัชญาที่งอมองขอเท้า ปล่อยให้เป็นไปตามโชคชะตา ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ตรงกันข้าม พุทธศาสนากระตุนให้ชวนชววยชนเห็นอำนาจสิ่งแวดล้อม สอนให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งแวดล้อมความเป็นอยู่ของเอกชนและสังคม แต่ในเวลาเดียวกันก็เน้นให้เข้าใจได้ในศีลธรรมจรรยา สุขภาพและความเจริญรุ่งเรืองทางจิตใจมากกว่าทางวัตถุหรือทางโลกีย์สมบัติ พุทธศาสนาพราวดสอนอยู่เสมอ ให้มนุษย์ฝึกตนให้มีเมตตากรุณา และมีขันติอดทน ให้อภัยต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และมีใช้เพียงเท่านั้น ยังสอนให้แผ่เมตตากรุณาออกไปอย่างกว้างใหญ่ไพศาล แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งในสักตจักรวาล ตลอดจนตามภพรวมทั้งบุคคลที่เป็นสัตว์ออกด้วย

ปริญาโยควิบูลย์

(หลวงปริญาโยควิบูลย์ นายกสัมมาชีวศีลปุมลนิธิ)

ศิลปะกรรมร่วมสมัยไทยเชิงไทย

เป็นที่น่ายินดีว่า ปัจจุบันนี้ ศิลปินทุกภาคของโลกได้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนความคิดเห็น และความชื่นชมซึ่งกันและกันทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น เมื่อย้อนหลังไปจากนักราว ๒๐ ปี ประเทศไทยและศิลปินไทยยังอยู่ในวงแคบมาก เมื่อเปรียบเทียบกับความก้าวหน้าของงานศิลปะกรรมร่วมสมัย (Contemporary Art) ซึ่งบรรดาประเทศต่างๆ ในภาคพื้นยุโรปและอเมริกากำลังดำเนินอยู่แล้ว ไทยเราก็ออยู่ในสภาพ “เพิ่งตั้งไข่ล้ม” แต่บัดนี้ศิลปินไทยกำลังยื่นหยัดแสดงผลงานของเขาให้ปรากฏแก่ตาโลกบ้างแล้ว

การแตกเปลี่ยนความชื่นชมซึ่งกันและกันทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมนี้ เป็นปัจจัยสำคัญยิ่ง ที่มิใช่แค่จะสร้างความสำเร็จอันดีทางด้านจิตใจและความเห็นใจกันในระหว่างศิลปินเท่านั้น แต่หากหมายถึงความเข้าใจอันดีระหว่างพลโลกทั้งหลายด้วย เพราะการที่เราเข้าใจซาบซึ้งถึงศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชาติกัน ย่อมทำให้เรารู้อึ้งถึงเนื้อหาของจิตวิญญาณของมนุษย์ และความนึกคิดของเขา ซึ่งสะท้อนมาเป็นรูป (Form) แตกต่างกันไป แลดูแต่จิตสำนึก และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของเขานั่นเอง ด้วยเหตุนี้ศิลปินไทยทั้งรุ่นอาวุโสและรุ่นหนุ่ม ๆ ที่ได้มีโอกาสไปศึกษาและดูงาน ในต่างประเทศซึ่งตระหนักในความจริงว่า ศิลปะเท่านั้นที่เป็นประจักษ์อันแท้จริง แสดงให้เห็นถึง

ความก้าวหน้าทางด้านจิตใจของมนุษย์ชาติมากกว่าตั้งอื่นใด จึงได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในชีวิตของเขาสร้างงานศิลปะขึ้นมาเพื่อความหมายดังกล่าวแล้ว

การทำงานศิลปะนั้น ศิลปินต้องอาศัยความบันเทิงใจและมีแรงใจสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง หากมิใช่จากตัวของเขาเอง ก็จากสังคมที่เขาใช้ชีวิตอยู่จริงอยู่ ศิลปินนิยมใช้นักสังคมนิยม แต่เขาก็หาหัดก่เพียงอิทธิพลของสังคมปัจจุบันไปได้ไม่ เพราะเขาก็เป็นมนุษย์ของสังคมผู้หนึ่งด้วยเหมือนกัน ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคม ย่อมมีผลสะท้อนต่อชีวิตความเป็นอยู่และความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ไปทุกกระยะ อันเป็นทั้งวิวัฒนาการและพัฒนนาการทางวัตถุและจิตใจไปพร้อมๆ กันทั้งสองสถาน

ระยะหัวเดียวหัวต่อของงานศิลปะกรรมไทยโบราณกับศิลปะกรรมสมัยใหม่ของไทยนั้น เริ่มชนแต่ครั้งเมื่อต้นเกล้าต้นกระหม่อมรัชกาลที่ห้า เด็ดจากตัวจากประเทศยุโรป ทรงนำเอางานศิลปะกรรมประเภทประติมากรรมและจิตรกรรมของยุโรปสมัยปลายเรอเนซซ็อง (Late Renaissance) มาตกแต่งพระราชอุทยาน และพระราชวัง เป็นโอกาสให้ศิลปินไทยในสมัยนั้นสนใจในเทคนิค และวิธีการแสดงออกของศิลปะแบบยุโรปนับแต่บัดนั้นมา แม้งานศิลปะกรรมเหล่านั้นจะโบราณหมดความนิยมกันแล้วในยุโรป เพราะยุโรปใน

ขณะนั้นได้มีกลุ่มศิลปินสร้างงานแบบอิมเพรสชันนิสม์
ขึ้นแล้ว ซึ่งถือกันว่าเป็นการเริ่มต้นงานศิลปะสมัยใหม่

นอกจากงานศิลปะกรรมที่สมเด็จพระปิยะมหา
ราชาเจ้าได้ทรงนำเข้ามาด้วยแล้ว พระองค์ท่านยังได้
ให้ช่างเขียน และช่างปั้นชาวอิตาลีเขียนทิวทัศน์เขียน
และเขียนพระรูปเหมือน (Portrait) ของพระองค์อีกด้วย
เป็นเหตุให้บรรดาพระบรมวงศานุวงศ์เกิดความ
นิยมตาม อนึ่ง ประเพณีของคนไทยโบราณนั้น ไม่
นิยมการถ่ายรูป เขียนรูป ปั้นรูปเหมือน ของตน
เพราะเกรงว่าจะแช่งให้ตัวเองอายุสั้น ผู้ทมิชวัดอยู่จะ
ไม่ยอมกระทำการเป็นอันขาด ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ผู้เป็นประมุขของประเทศเป็นผู้นำเช่น
ความเชื่อเช่นนี้ตกทอดไป ยังก่อมาใน
รัชกาลของพระบาทสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ
โอรส ขึ้นครองราชสมบัติ ก็ได้ทรงนำเอาศิลปะและ
วัฒนธรรมของยุโรปมาให้แก่ประเทศไทยอีกหลาย
อย่างหลายสถาน โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางศิลปะ
นั้น ได้ทรงตั้งสถาปนิก ช่างเขียน ช่างปั้น สลัก จาก
ประเทศอิตาลีเข้ามารับราชการและประดิษฐ์ประด้อ
ความรู้ให้แก่ข้าราชการ ตั้งซึ่งเรียกกันว่าเป็น
วัฒนธรรมและอารยธรรมของตะวันตกก็เริ่มผลิดอก
ออกผลช่นนับแต่บัดนั้นไป

ความเป็นเหตุให้ก่อหวอดระหว่างประเพณีนิยม
กับสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่อันเป็นสากลนิยมนั้น ได้ก่อให้เกิด
ความขัดแย้งกันขึ้นในหมู่ปัญญาชนด้วยกัน คือ ฝ่าย
ทนายศิลป์แบบประเพณีนิยมนั้นทวงว่าดังที่ที่เกิดขึ้นใหม่
เป็นของฝรั่ง ไม่ใช่ของไทย ไม่ควรสนับสนุน ฝ่ายที่
นิยมของใหม่กว่า แบบประเพณีนิยมนั้นกระทำการซ้ำ
ซากจำเจไม่มีพัฒนาการ กลายเป็นการเสื่อมคลาย

คุณค่าของศิลปะกรรมแบบประเพณีไป ระยะของความ
เป็นเหตุให้ก่อหวอดเช่นนี้ย่อมเป็นภัยต่อความก้าวหน้า
ของศิลปะและประชาชนผู้สนใจในงานศิลปะเป็นอย่างมาก
ยิ่ง เพราะแต่ละฝ่ายที่ความขัดแย้งกันก็มิได้ศึกษาหา
ข้อเท็จจริงจากเหตุผล ซึ่งชนอยู่กับอิทธิพลแวดล้อม
หลายด้านหลายสถาน อาทิ เช่น อิทธิพลทางวิทยา
ศาสตร์ อิทธิพลทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งทำให้
ชีวิตความเป็นอยู่ของคนเราต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

อันศิลปะไทยโบราณที่ได้ปฏิบัติกันมานับ
ศตวรรษ ๆ จนเป็นประเพณีตามแบบฉบับนั้น อยู่ใน
ความนิยมและอุปถัมภ์ของพระมหากษัตริย์ จักรนาย
และขุนนาง เท่านั้น และดังได้กล่าวแล้วว่าเป็นงาน

ภาพเขียนแบบไทยสมัยใหม่

ของ นายชลด นุ่มเสมอ

ศิลปินที่สร้างงานเพื่อส่งเสริมพระพุทธศาสนา และสนับสนุนพระบารมีของกษัตริย์ในฐานะที่พระองค์ท่านเป็นองค์ศาสนูปถัมภก ศิลปินโบราณคดีที่มีความกระตือรือร้นในด้านเศรษฐกิจ การครองชีพ และจากอิทธิพลทางวิทยาศาสตร์เหมือนทุกวันนี้ เขามองชีวิตความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ อยู่กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ทำงานโดยไม่ต้องแข่งกับเวลา งานแต่ละชิ้นจึงมีความประณีตวิจิตรบรรจง ซึ่งศิลปินในปัจจุบันไม่มีโอกาสจะทำงานเช่นนั้นได้ ถึงแม้จะทำได้ ใครเล่าจะมาจ้างให้ทำ ผู้ที่สนใจและนิยมชมชอบงานศิลปะไทยโบราณก็มักจะจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพราะเห็นว่า เป็นของแปลก ของเขาไม่มี อาจจะได้ของเถลหรือของดีไปก็ได้ ผู้เขียนมีใต้มัจฉนาจะคัดาราคางานศิลปะของไทย โบราณที่กระทำกันทุกวันนี้ให้ตาเดยหามีได้ หากแต่ใครซื่อแท้จริงให้เห็นว่า ถ้าจะรักษาคุณค่าของงานศิลปะโบราณให้มีค่าอยู่ในตัวเช่นเดิม ก็จำต้องหาทางอุดหนุนชีวิตความเป็นอยู่ของศิลปินไทยแบบโบราณให้ดีขึ้น และให้โอกาสเขาทำงานเพื่อรักษาประเพณีดั้งเดิม มิใช่เพื่อการค้าขายแก่ชาวต่างประเทศ มิฉะนั้นผลงานก็จะกลายเป็นศิลปะการค้าไป ซึ่งมีแต่ปริมาณ ไม่มีคุณค่าตามความหมายของศิลปะแบบประเพณีของไทย

ศิลปินปัจจุบันหรือที่เรียกกันว่าสมัยใหม่นั้น ได้พักทวชนในเมืองไทยเพียงไม่กี่สิบปีเท่านั้น นับแต่มีการสร้างอนุสาวรีย์พระบรมรูปทรงม้าของสมเด็จพระปิยมหาราชเจ้า อนุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย และอื่นๆ ขึ้นในเมืองไทยตามลำดับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อสร้างสถานศึกษาศิลปะของกรมศิลปากรขึ้น

ภาพเขียนแบบไทยสมัยใหม่

ของ นายมานิต ภู่อารีย์

ทำการเปิดการศึกษาอบรมวิชาประติมากรรมและจิตรกรรม มีหลักสูตรดีมี เช่นเดียวกับสถานศึกษาศิลปะของประเทศอิตาลี ทั้งนี้เพราะมีศาสตราจารย์ทางวิชาศิลปะซึ่งเป็นชาวอิตาลีคนหนึ่ง คือ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี (C. Feroci) เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ท่านศาสตราจารย์ผู้นั้นได้สถาปนากรมศิลปากรที่หัดได้ทรงให้เข้ามาบริหารราชการในกรมศิลปากรตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๖๖ เป็นผลดีต่อวงการในทางศิลปะเป็นยอดเยี่ยมผู้หนึ่งของบรรดาศิลปินที่มีชื่อเสียงยิ่งใหญ่ของประเทศอิตาลีในขณะนั้น ท่านได้ทำงานอนุสาวรีย์ของทางราชการ และปฏิบัติการสอนไปพร้อมๆกัน

ภาพเขียนแบบคิวบิสม์

ของ นายเฟื้อ ทวีพิทักษ์

ผู้ที่มีคร่ำครึเข้ามาศึกษาอบรมศิลปะในขณะนั้นจำนวนน้อย ส่วนมากได้สำเร็จการศึกษาศิลปะของตนเองมาจากโรงเรียนเพาะช่าง (Arts and Crafts School of Bangkok) และมีควมสนใจใคร่ศึกษาศิลปะตามระบบของฝ่ายตะวันตก จึงไม่ประกอบอาชีพทางรับราชการหรือทางส่วนตัว ใครจะเรียนมากกว่า นับแต่นั้นมากรมศิลปากรจึงมีหน้าที่ออกส่งหนังสือ ศิลปินไทยขึ้นมา ทำงานร่วมกับศิลปินต่างประเทศ แม้จะยังไม่เป็นที่รู้จักกว้างขวางในวงการศิลปินต่างประเทศก็ตาม แต่เมื่อชาวยุโรปหรืออเมริกาได้มาเยือนเมืองไทย ได้เห็นงานอันล้ำลึกต่างแล้ว ก็มีความประหลาดใจมาก เพราะไม่คิดมาก่อนว่าเมืองไทยจะมีความไหวตัวทางด้านศิลปะเช่นนี้เลย

เมื่อสิบปีก่อน โน่น ยังไม่มีผู้ใดนิยมที่จะชองงานศิลปะของศิลปินไทยไปตกแต่งอาคารบ้านเรือน หรือจ้างให้ศิลปินเขียนภาพ บันทึภาพ ตกแต่งร้านค้าต่าง ๆ หรือมักคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ไม่ได้ บัดนี้ความนิยมที่จะชองงานศิลปะไปตกแต่งประดับประดา มีเปอร์เซ็นต์ขึ้นบ้างแล้ว ทั้งนี้เพราะอิทธิพลรวมซึ่งเป็นการสำกต อันเกิดจากทางด้านสถาปัตยกรรมของเมืองไทยนั้นขึ้นอยู่กับระบบคอนกรีต ผู้ที่มุ่งพยายามสร้างระบบความเป็นอยู่ของชีวิตให้เป็นแบบสมัยใหม่ เมื่อทำการสร้างบ้าน (ตึก) ขึ้น ก็เกิดความจำเป็นที่จะต้องตกแต่งให้สวยงามด้วยงานศิลปะประเภทต่างๆตามรสนิยมของตน ผู้ที่มั่งคั่งนามหย้าในบ้านกว้างใหญ่จะไม่ปล่อยให้กรงรัง แต่จะปลูกไม้ดอก ให้เป็นระเบียบงามตา ไม่แต่เท่านั้น ยังมีนาฬิกาตั้งสนามพร้อมด้วยรูปปั้นทำให้เกิดความสง่างามแก่คฤหาสน์ของตน

ความจริงแล้ว การที่คนไทยปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนให้เข้าสู่ชนมาตรฐานตามที่โลกปัจจุบันนี้เขานิยามกันนั้น ตามที่เขาใจกันว่าเป็นการเลียนแบบตะวันตก ไม่ถูกนัก ควรจะกล่าวว่าเป็นเพราะอิทธิพลบังคับของวิทยาคาสตร์ เศรษฐกิจและสังคม ที่ดำเนินไปในแนวร่วมอันเดียวกัน ตามอารยธรรมแผนใหม่ทุกคนจะไปไหนมาไหน คิดต่อกันได้อย่างรวดเร็ว จากมุมโลกไปยังอีกมุมโลก เหมือนดั่งคนมอเดียว ทุกคนพอใจในรถยนต์มากกว่าเดิน ซึ่งแต่ก่อนจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ ก็เสียเวลาไม่ต่ำกว่าสามเดือน วิทยาคาสตร์สร้างสิ่งสะดวกสบายให้แก่มนุษย์มากจนทุกที ในไม่ช้า มนุษย์ก็คงไม่ต้องทำอะไรให้เห็นอภัย อย่างไรก็ตาม วิชาทางด้านวิทยาคาสตร์ ที่มีอิทธิพลอยู่แก่ศิลปินนั้น ส่วนใหญ่เป็นไปในด้านเทคนิค ซึ่งช่วยให้ศิลปินได้ทำงานของตนได้รวดเร็ว และประณีตขึ้น นับว่าเป็นประโยชน์อยู่ไม่น้อย และ

เทคนิคหนึ่งที่มีค่าทางคุณค่าของการแสดงออกทางจิตใจของศิลปินที่มีอยู่ในงานศิลปะของคนเลย เพราะงานศิลปะเป็นผลิตภัณฑ์ทางด้านนามธรรม มีชีวิตทุกชาติในโลกย่อมมีฉากหลังของวัฒนธรรมเป็นหลังประกันความเจริญของจิตใจของชนในชาตินั้น และศิลปินนั้นมีหน้าที่เป็นผู้สะท้อนแสงวัฒนธรรมของชาติออกมาเป็นรูปตามระดับของภูมิธรรมและจิตสำนึก ดังนั้นเราจึงได้เห็นงานของศิลปินไทยที่สร้างขึ้นในปัจจุบันนี้ มีคุณลักษณะแตกต่างกันออกไปหลายแบบ จึงใคร่ขออธิบายลักษณะของศิลปินปัจจุบันนี้ในแต่เฉพาะหลังเกณฑ์พอเป็นแนวทางให้เข้าใจงานการแสดงออกซึ่งความรู้สึกของศิลปินที่มีอยู่ต่องานของเขาดังต่อไปนี้

สาเหตุที่ทำให้เกิดศิลปินปัจจุบัน
การเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการ และการ

เคลื่อนไหวตัวอย่างพิสดารของศิลปินในปัจจุบัน อันได้เริ่มเป็นมาในรอบศตวรรษจวบจนขณะนี้ เป็นความจริงว่า ย่อมเป็นปฏิกิริยาต่อต้านกับศึกษาศิลปะฝ่ายอาคาเดมิค (Academic) อย่างที่สุด สำนักฝ่ายอาคาเดมิคนั้นตามผลงานก็จัดว่ามีความใหญ่โตและสำคัญอยู่มากเหมือนกัน แต่เพราะเหตุที่เปลี่ยนหลักเกณฑ์ งานศิลปะจึงทรงตัวตายด้านจัดขีด ปราศจากการคิดค้นก้าวหน้าต่อไป และทรงขาดการคล้อยตามในวิชาการฝ่ายเทคนิค

ตัวอย่างง่ายๆเช่นการใช้ซิเมนต์ในการก่อสร้างตามระบบคอนกรีตได้มีผลบังคับให้รูปทรงของสถาปัตยกรรมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้การปั้น สลัก และจิตรกรรมที่เป็นส่วนประกอบความงดงามของตึกต้องตามความพลัดแปลงเคลื่อนไหวของสถาปัตยกรรมด้วย ในด้านงานจิตรกรรมนั้น วิทยาศาสตร์สมัย

ภาพเขียนแสดงลักษณะอย่างจริง โดยความทรงจำ

ของ นายดำรงค์ วงศ์ปราชญ์

ภาพปั้นแบบไทยสมัยใหม่

ของ นายเชียน ยัมคีรี

ได้ช่วยให้ก้าวหน้ามาก ให้หลักวิชาของดี (Theory of Colour) และให้ความรู้อันแท้จริงของแสงสว่างและเงาแก่ สำหรับที่จะเขียนระบายลงไปบนแผ่นผ้า ซึ่งสมัยก่อนไม่เคยได้เรียนรู้

เส้นรูปนอกและการเคลื่อนไหวของเครื่องจักรกล มีอิทธิพลเข้าไปในงานศิลปะด้วย เราเห็นได้ว่างานศิลปะของศิลปินหลายคน ในยุโรปที่แสดงออกในลักษณะของเส้นเป็นไดนามิก

ชีวิตในสมัยนี้ เกี่ยวข้องไปด้วยสิ่งแวดล้อมอันยุ่งเหยิง และไม่มีความเป็นอยู่ที่สงบเยียบเหมือนอย่างแต่โบราณ ทำให้ดวงวิญญาณและความรู้สึกเต็มไปด้วยความฉุนเฉียวรวดเร็วเป็นมูลเหตุให้ดวงจิต

ของศิลปินหันเหไปทางความเป็นอยู่ของชีวิตจริงๆ ไม่ว่าจะผ่านทางจิตรกรรมหรือประติมากรรมก็ตาม ดังนั้นศิลปินจึงเต็มไปด้วยการถ่ายทอดชีวิตจริงของปัจจุบัน เป็นการตรงกันข้ามกับสำนักอคาเดมิคที่เป็นศิลปะเนื่องจากประวัติศาสตร์จากนิยายรักและนิยายที่น่าเศร้าที่สุดใจ

สมัยนี้ ศิลปะแห่งการพิมพ์กับบริบทน์ สมบูรณ์ไปด้วยภาพถ่าย รูปสี่ แพร่หลายไปทั่วโลก ความรู้ทางศิลปะสมัยต่างๆ มากมายทางตะวันตก ตะวันออก ยุโรป เอเชีย และ อเมริกาโดยทุกหนทุกแห่ง ทั้งสมัยดึกดำบรรพ์และสมัยอารยธรรมแผนใหม่ ได้พิมพ์ออกจำหน่ายเพื่อการศึกษาอย่างแพร่หลาย ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนไปมาระหว่างกันและกัน จึงเกิดมโนคติเขาอย่างและมีความรู้ทางเทคนิคใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างไม่รู้จักจบจักสิ้น

เรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่จะต้องคิดอย่างไร เวลาและเหตุผลประกอบเข้าด้วยกัน เพราะเท่าที่ประจักษ์อยู่ ณ บัดนี้ ประชาชนสามัญชนหรือแม้แต่ผู้ที่มีปัญญาก็ยังตามความก้าวหน้าของศิลปะแผนใหม่ไม่ทัน แม้แต่ในยุโรปหรืออเมริกาเองก็ตาม ยังไม่นิยมชมชอบวงการพิศดารของศิลปินปัจจุบันนัก ทว่าวงการพิศดารนั้นหมายถึงศิลปินผู้สร้างงานของเขาขึ้นมา เป็นเรื่องส่วนตัวเกินไปจนไกลกว่าความนึกคิดของผู้จะตามทัน และบางทีถึงแม้จะพยายามเข้าใจในงาน ก็ไขว่ไขว่ไปคนละทาง ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ศิลปินจะต้องให้ความหมายในงานโดยอาศัยการแนะ (Suggestion) ทางพอดัสมควรมิใช่จนเกินหรือเลยลงไป อาจจะทำให้ชื่อเรื่องของงานหรือประพันธ์เป็น กายพิศ กลอน โคลง ฉันท์ อธิบายความหมายของภาพ เพื่อให้ผู้ดูนำไปนึกคิดเขาเอง อันเป็นอาหารคอดีดวงปัญญาความคิดแห่งสมอง ในสิ่ง

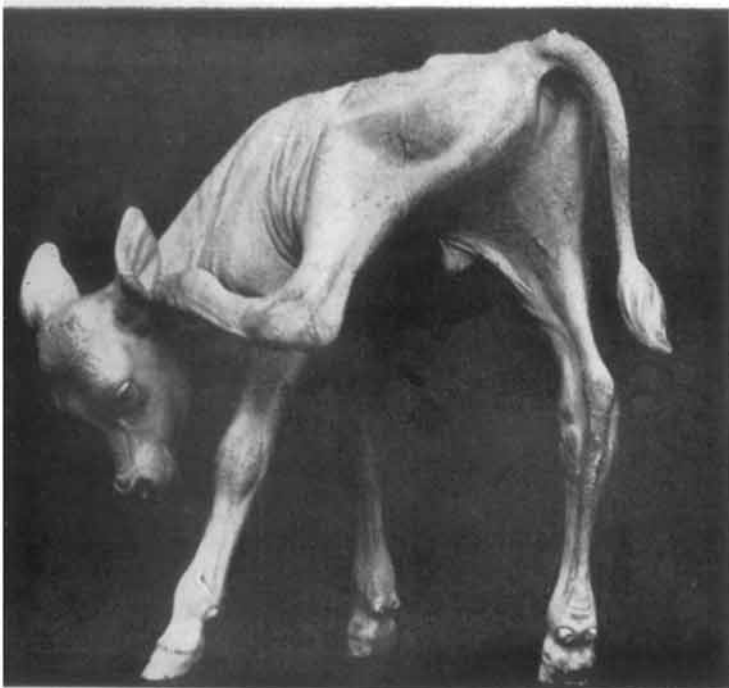

ที่พบเห็นใหม่ ๆ แปลก ๆ นั้นเอง

การศิลปะตั้งแต่ระภาคของโลกได้มีโอกาสสื่อสาร
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ได้รับอิทธิพลซึ่งกันและ
กัน ดังนั้นบางครั้งเมื่อศิลปะของฝ่ายตะวันออกและ
ฝ่ายตะวันตกเข้าปะทะกันก็อาจจะได้ผลดี หรือไม่
เป็นผลเลยก็มี ศิลปินสมัยใหม่หลายคนได้ไปสนใจใน
งานของพวกออฟริกัน พวกอินเดียนแดงโบราณ และ
พวกชาวเกาะในย่านแปซิฟิก ก็เลยไปเลียนแบบพวก
(Imitative Art) โดยไม่เป็นตัวของตนเอง ซึ่งศิลปะ
ของพวกที่กล่าวมานั้น เป็นผลงานจากดวงจิตที่ยังไม่
เจริญ และไม่ใช้จากความจริง เป็นผลงานที่เกิด
จากความหวาดกลัวในสิ่งลึกลับมหัศจรรย์ของธรรมชาติ
ยังมีความเชื่อในทางภูติผีปีศาจ (Magic)
ดังนั้นจึงเป็นผลร้ายอย่างยิ่งต่อศิลปะไป เพราะ
เป็นการลอกแบบถ่ายความคิดที่น่าสับสน จึงไม่นับ
ว่างานของศิลปินที่ทำเลียนแบบของพวกเหล่านั้นเป็น

ภาพปั้นอย่างจริงตามธรรมชาติ

ของ นายโพทรี เมืองสมบรูณ์

ศิลปะที่ส่งและบริสุทธิ์ และงานยิ่งเลวไปกว่าเขาเหล่านี้
นั้นเสียเข้าไป

การเอาศิลปะ Primitive มาดัดแปลงให้เป็นสมัย
ใหม่ชนิดหัก เพราะศิลปะของสมัย Primitive
นั้นเนื่องมาจากการเริ่มต้นของความเป็นอารยธรรม

ศิลปินได้พยายามค้นคว้าหาความคิดใหม่ ๆ กัน
ขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถสร้างสำนักศึกษาใหม่ที่แท้จริง
ได้ งานที่หาขาดความเข้าใจในโครงสร้าง (Colour
Scheme) ที่กลมกลืน จิตรกรรมก็ทำศิลปะของตนเอง
คงหลายอย่างหลายชนิด ซึ่งไม่มีใครเข้าใจ หรือ
เข้าใจยากเต็มที่ นอกจากตัวผู้ทำเอง อันเป็นการ
ผิดความมุ่งหมายของศิลปินบริสุทธิ์อย่างมาก และ
บางทีตรงกันข้ามทีเดียว เราผู้เป็นศิลปินทั้งหลาย
พึงคำนึงว่า ศิลปินสร้างงานสำหรับเราความนึกคิด
ของผู้ดู และให้ความรู้สึกอย่างลึกซึ้ง เป็นบริการ
แก่โลก ถ้าศิลปินเข้าใจงานของตัวเอง งาน
นั้นก่ผลขาดความหมายที่ศิลปะพึงจะเป็นไป และอาจจะม
ค่า หรือปราศจากราคาเลยก็ได้

ศิลปะปัจจุบันมีลัทธิใหญ่ ๆ ดังนี้

ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism)

ลักษณะสำคัญของลัทธิ Impressionism คือ
ความเลื่อมใสอันแก่กล้าในแสงสว่างและความงามของ
สิ่งอันสด วิธีการแสดงออกของงานจิตรกรรมในลัทธิ
นี้ ทุกรูปทงตั้งที่มาจากธรรมชาติ ขยับไปด้วยส
ทวิจิตร์พลัดตารยง เราความรู้สึกของผู้ดูให้เด่นเด่น
ชัดชัด ตรงกันข้ามกับสำนักอคาเดมิคที่คิดทำแต่
เรื่องประวัติศาสตร์ นิยายรัก และนิยายโศกสลด
ศิลปะภายใต้ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์เป็นศิลปะที่แสดงความ
จริงที่หาได้จากชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ภาพคนงาน คนจ่ายตลาด ชาวประมง ภาพแม่น้ำ
 ดำคตอง ส่วน ดอกไม้ และรวมความกว้างขวางไป
 ถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ให้ความรู้สึกรุนแรงทางสีสรรพ
 ภาพร่างของอิมเพรสชันนิสต์เป็นภาพที่มความหมาย
 หนักแน่น และเป็นเค้าความรู้สึกได้จากเรื่องที่เขียน
 จริงๆ ไม่มีเค้าแห่งความเบลอหน่าย จืดชืด ซ้ำซาก
 เหมือนอย่างที่เราเห็นจากภาพเขียนของสำนักอคาเดมิค
 เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งในลัทธอิมเพรสชันนิสต์มัน
 เคารพนอกของรูป ย่อมประสานเข้ากับด้วยกับอากาศ

ลัทธิโพสต์ อิมเพรสชันนิสต์ (Post Impressionism)

ถึงแม้ว่าลัทธิ Impressionism ได้ให้ความรู้สึก
 ที่ดุดันและรุนแรงแต่iron แต่ถึงกระนั้นภาพที่ทานนก
 แบน ขาดความกลม ความลึก และขาดระยะ ซึ่งใน
 กรณเช่น ศิลปินของสำนักโพสต์ อิมเพรสชันนิสต์
 ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกับอิมเพรสชันนิสต์
 ด้วยการฝึกฝนถึงความมีสัดส่วนของวัตถุและระยะ
 ตามที่เป็นจริง พวกโพสต์ อิมเพรสชันนิสต์เข้าใจ
 เป็นอย่างตวาทที่จะใช้สีแต่จะระบายลงไปตามใจ
 ชอบเท่านั้นหาพอไม่ ถ้าจะให้มันเป็นผลจริงๆ ภาพจะ
 ต้องแวดล้อมอยู่ด้วยอากาศ เพราะอากาศเท่านั้นที่
 ให้ความเป็นบึกแผ่นและระยะแก่วัตถุ ดังนั้นเองลัทธิ
 โพสต์ อิมเพรสชันนิสต์ ก็ได้สามารถทำให้ศิลปะปัจจุบัน
 ดีขึ้น

ลัทธิใช้จุด (Pointism)

ลัทธิใช้จุด คือรูปที่ใช้จุดเล็ก ๆ ตะบนแผ่น
 ผ้า จุดเล็กเหล่านี้เป็นสีแท้สด ซึ่งเมื่อดูภาพในระยะอันพอ
 เหมาะ สีของภาพรวมกันเข้าแล้วดูเป็นแสงแวววาม

และได้ผลของแสงสว่างและปริมาตรถูกต้อง ช่าง
 บางคนได้นำเอาลัทธินี้เข้ามาใช้ในการปั้น กล่าวคือ
 ใช้น้ำด้วยวิธีที่เก๋ๆ และตะดินด้วยชั้นเล็กๆ ดึง
 ทำให้รูปปั้นรู้สึกมีรสสัมผัสที่หนักกว่าทำอย่างวิธีเรียบ ๆ
 (แล้วแต่รสนิยม ไม่แน่นอนเสมอไป)

ลัทธิ Primitivism และ Fauvism

ในลัทธินี้ ทุกคนปรารถนาจะหนีสิ่งที่ใหม่
 พัดดารและน่าตื่นใจ แต่เราต้องสารภาพว่าผลที่ได้รับ
 นั้นไม่เป็นดังที่พอใจ มีหลายอย่างหลายชนิดที่
 ลัทธินี้ได้ความคิดจากงานของพวกออฟริกัน พวก
 อินเดียนแดง โบราณ พวกชาวเกาะในย่านมหาสมุทร
 แปซิฟิก หรือไม่เช่นนั้นก็เป็นความรู้สึกที่ได้มาจาก
 ดั้งแควดลอมของบ๊าคคอตจันต์เทาของสัตว์ป่า
 ความคิดตามที่เห็นจากพวกนี้คือสีและรูปตาม
 ธรรมชาติที่เขียนหรือปั้น เขาจะเปลี่ยนแปลงไปเพียง
 ไรก็ได้ตามความคิดเห็นของเขา สรุปรวมความว่า
 วัตถุหรือธรรมชาติไม่เราอารมณ์ความรู้สึก ในดวงจิต
 ของเขาเลย ด้วยเหตุนี้จึงได้เปลี่ยนรูปและสีได้ตาม
 อารมณ์ใจ

จะอย่างไรก็ตาม ลัทธินิยมแบบนี้ ก็ได้ให้
 อิทธิพลต่อศิลปินหนุ่ม ๆ ในปัจจุบันนี้ไม่มากนัก

ลัทธินบถอแท่ง (Cubism)

ความหมายของลัทธินี้ คือ การเขียนภาพ บิน
 ภาพ ให้อยู่ในระบบของคิวบิก และให้ความรู้สึกของ
 แท่งเป็นบึกแผ่น ด้วยลักษณะนี้ เมื่อลัทธินี้ควม
 ถูกนำเข้าไปใช้ในการสถาปัตยกรรม การปั้นสัตว์ และ
 จิตรกรรมก็ได้มีผล

ลัทธิฟูตูริซึม (Futurism)

ลัทธิฟูตูริซึม พยายามให้ศิลปะมีลักษณะเป็นชีวิตสมัยใหม่ โดยหลีกเลี่ยงขนบธรรมเนียมแบบอย่างของวัฒนธรรมเดิม กล่าวคือ เป็นภาพที่พบเห็นกันอยู่ทุกวันนี้ ที่เคลื่อนไหวรวดเร็วเป็นดินระเบิด และถอดเอาความรู้สึกจากกำลังความเร็วและเส้นรูปของเครื่องจักรต่าง ๆ ตลอดจนจนยวดยานพาหนะที่เกิดจากพลังงานปริมาณด้วย

กล่าวตามความจริง ชีวิตสมัยใหม่มีความดังบึ่ง ทำให้มนุษย์กระเด็นกระดอนไป ด้วยเหตุนี้เอง ลัทธิฟูตูริซึมได้รีบค้นหาดูหาความบันเทิงใจ จากความฉูดฉาดรวดเร็วของชีวิต

ลัทธิฟูตูริซึมได้แผ่อิทธิพลอยู่ในศิลปะอย่างน่าอัศจรรย์ แต่ลักษณะศิลปะของลัทธิฟูตูริซึมเป็นการเหมาะเจาะอย่างที่สุดในเรื่องนิยามแห่งการประดับตกแต่ง

ลัทธิ Surrealism

ศิลปินที่ทำงานในลัทธิฟูตูริซึม แสดงออกมาในรูปแบบเกินความจริงตามที่เห็นอยู่ในธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นรูปคน สัตว์ หรือสิ่งของก็ตาม ศิลปินจะเปลี่ยนรูปบุคคลเป็นสัตว์ใหม่ให้เห็นไปว่าไม่ใช่สิ่งที่มีอยู่ในโลกเรา

ลัทธิ Abstract (Non-Figurative)

งานศิลปะของลัทธิฟูตูริซึมขึ้นอยู่กับความไม่มีตัวตนในรูป (Form) เป็นความคิดที่เด่นชัดซึ่งเป็นที่เข้าใจแก่ศิลปินแต่ละคน ประสิทธิภาพอยู่ที่สัมพันธ์กับเส้น ศิลปินใช้มโนภาพของตนสร้างงานขึ้นตามใจ ไม่มีกฎเกณฑ์แต่อย่างใด ดุเหมือนงานศิลปะของลัทธิฟูตูริซึมจะตกอยู่ในอิทธิพลของปรัชญาอยู่มากเป็นอย่างยิ่ง การที่จะเข้าใจงาน

ของศิลปินให้ถูกต้องตามความหมายนั้น ค่อนข้างลำบาก เพราะศิลปินคิดอย่างหนึ่ง ผู้คนแต่ละคนอาจคิดไขว่เขวไปอีกอย่างหนึ่ง มนุษย์ครั้งที่แปดความหมายของภาพได้ตรงกัน งานศิลปะประเภทหนึ่งจึงเป็นที่ตั้งที่ยกอยู่ในวงการวิพากษ์วิจารณ์ศิลปะว่า จะมีความราคาในตัวเองประการใด ในอนาคตข้างหน้าหรือไม่ โดยที่ความตั้งใจของภาพอยู่ที่ค่าของลัทธิฟูตูริซึม พันธุ์ของเส้น ดังนั้น ค่าของงานจึงตกไปเป็นศิลปะตกแต่ง (Decorative) เพราะขาดการแต่งออกของวิญญานชาติ

พูดถึงการปั้น ลัทธิฟูตูริซึม ได้เปลี่ยนจากกฎเกณฑ์ของลัทธิอคาเดมิค แต่แรกเริ่มด้วยเหมือนกัน พยายามที่จะให้เป็นอิมเพรสชันนิสต์ แต่ไม่ซ้ากตของเดิม ด้วยเหตุว่าลักษณะของอิมเพรสชันนิสต์ ไม่สู้เหมาะสำหรับการปั้น ลัทธิฟูตูริซึม เพราะที่จริงแล้วเค้าความรู้สึกในรูปปั้นหรือสลักนั้น จะควรนิยมได้ก็ต่อเมื่อเป็นภาพที่คร่าว ๆ หรือทำขึ้นเพียงชิ้นเล็กๆ (Sketches) แต่จะขยายให้ใหญ่โตขึ้นตามส่วนไม่ได้ ด้วยเส้นรูปและความเป็นบิกแผ่นไม่เด่นชัด การปั้นสลักเป็นศิลปะที่ของการความแน่ชัด จึงไม่สามารถรับเอาลัทธิ Impressionism ได้ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนั้ศิลปินที่หม้อซ้อได้ยหลายท่านก็ได้ทำงานปั้นสลัก ตามลัทธิฟูตูริซึมหลายท่านด้วยกัน ที่หม้อซ้อควรแก่การยกย่องได้แก่ Rodin นายช่างปั้นสลักชาวฝรั่งเศส แต่ค้อ ๆ มาจึงสังเกตเห็นได้ว่า Impressionism ไม่ทำความเจริญให้แก่การปั้นสลัก

การปั้นสลักสมัยใหม่ ถูกเร้าให้เกิดความจำเป็นที่ค้องทำงานให้เหมาะเจาะกับลัทธิฟูตูริซึมแบบใหม่ซึ่งบั้งคั้งสลักรูปเดี่ยวหรือหม้อวดหม้อเข้าอยู่ในทรวดทรงบิกแผ่นของความเป็นแท่ง (Block) หรือรักษาความ

เรียบของแผ่นหิน และการจัดหมู่พวกให้เข้าอยู่
เป็นบัพแผ่น จากสัดส่วนละเอียด หยาบหยาบ ทรวด
ประโยชน์ ให้เป็นบัพแผ่นเป็นแท่งทมนคงแข็งแรง

ด้วยหลักเกณฑ์ใหม่เหล่านี้ ในที่สุด การปั้น
สลักเดยเห็นเข้าหาความรู้สึกตามธรรมชาติอีกครั้งหนึ่ง
เช่นนกเพราะลักษณะของการปั้นสลักสมัยนั้น (ลักษณะ
ที่ก่อนหน้าได้ชี้ให้เห็นความเป็นไปตามธรรมชาติ) ก็ได้
เคยปรากฏมาแล้วในสมัยอียิปต์

คือการปั้นสลักสมัยนั้น เราได้เห็นความรู้สึกที่
แสดงออกมา ความสง่าและความสงบ ซึ่งงาน
ชิ้นก่อนๆ ของสำนักอคาเดมิกไม่เคยปรากฏเลย

ในประเทศไทยนั้น ศิลปินไทย ทำงานศิลปะ
ร่วมสมัย โดยได้อิทธิพลทางเทคนิคของตะวันตก ช่วย
ให้งานของเขาหลุดพ้นไปอย่างรวดเร็ว และมีความวิจิตร
พิสดารขึ้น แต่ก็มีได้รับอิทธิพลในงานศิลปะประเภท
Abstract อย่างของยุโรปเลย เพราะศิลปินไทย
ตระหนักดีอยู่แล้ว ศิลปะ **Abstract** เกิดจากความรู้สึก
กดดันทางด้านชีวิตความเป็นอยู่และจิตใจของฝ่ายตะวัน
ตก ซึ่งแตกต่างไปจากชีวิตทางฝ่ายตะวันออก ถ้า
จะทำเช่นนั้นบ้าง ก็จะเป็นการทำงานที่ปราศจากความ
จริงใจและขาดรากฐานแห่งที่มาและความเข้าใจ

อย่างไรก็ดี ก็พอจะแยกกลุ่มการทำงานศิลปะ
ของศิลปินไทยออกได้ดังต่อไปนี้

๑. ศิลปินผู้นิยมทำงานแบบไทยสมัยใหม่ (Traditional Modern Thai Art)

งานของศิลปินประเภทนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะ
ตามแบบอย่างประเพณีแห่งเชื้อชาติแฝงอยู่ในงานของ
คน ที่แสดงออกมาในรูปของสมัยใหม่ตามความ
คิด (Idealized) ซึ่งไม่เป็นอย่างแบบจริง ศิลปินจะ
ต้องศึกษางานศิลปกรรมโบราณให้เข้าใจอย่างแท้จริง
แล้วเนรมิตงานขึ้นมาตามอุดมคติในรูปสมัยใหม่ ศิลปิน

ทำงานศิลปะตามแนวนี้ มนุษย์คน ที่เป็นเช่นนี้
เพราะงานแต่ละชิ้นที่สร้างขึ้นมาบ่อยครั้งที่จะประสบ
ความสำเร็จสมบูรณ์ นอกจากจะศึกษาลักษณะที่มา
ของงานโบราณอย่างลึกซึ้งแล้ว ศิลปินจะต้องผ่านการ
ทำงานประเภททำตามอย่างจริง (Realistic Art) มา
จนเข้าช่อง

๒. ศิลปินผู้นิยมทำงานแบบ **Realistic**
ศิลปินประเภทนี้ นิยมเขียนภาพเหมือน เป็น
ภาพเหมือน เขียนรูปทิวทัศน์ เขียนรูปสัตว์ และ
อาคาร ถนนหนทาง ให้เป็นแบบอย่างจริงตามธรรมชาติ
เช่นเดียวกับลัทธิช่างของอังกฤษ

๓. ศิลปินผู้นิยมทำงานตามแบบ **Impressionism** และ **Post Impressionism**

การทำงานตามแบบลัทธินี้ มีศิลปินทั้งหลาย
ที่มีชื่อเสียง สร้างงานของคนขึ้นมา โดยมากเป็นศิลปิน
หนุ่มซึ่งไม่นิยมการทำงานแบบอคาเดมิก (**Academic**)
ต้องการมีอิสระในการแสดงออกในด้านของความรู้สึก
ประทับใจและเทคนิค

๔. ศิลปินผู้นิยมทำงานแบบ **Cubism**

ศิลปินที่ทำงานประเภทนี้ มนุษย์คน และต้อง
เป็นผู้ที่ผ่านงานประเภท **Realistic** และ **Impressionism**
มาแล้วเป็นอย่างดี จึงจะกล้าทำงานตามแนวลัทธิ
นี้ได้ มีนิพนธ์งานของเขาปราศจากคุณค่า การที่
จะทำงานประเภทนี้ให้ผลถึงความปรารถนานั้น ศิลปิน
จะต้องมีการทดลอง และวิจัยงานของตนหลายครั้ง
หลายหนเป็นระยะๆ ไป กว่าที่จะสำเร็จก็กินเวลายาวนาน
ความยากลำบากไม่น้อยที่การจับองค์ประกอบภาพ และ
การให้ความสัมพันธ์ประสานสัมพันธ์กันในแสงสว่าง
และสีออกมาในรูปของความเป็นแท่ง

เขียน ยมศิริ
(นายเขียน ยมศิริ - อาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร)

น้ำขึ้น ปัจจัยสำคัญในการเคลื่อนไหว

ในอดีต มีระยะเวลาสมัยหนึ่งเรียกกันว่า “ยุคทอง” มีการศึกษารุ่งเรือง มีการผลิตงานอันยิ่งใหญ่ทางวรรณคดีและศิลปะ สร้างสรรคงานทางสถาปัตยกรรม และวิศวกรรมอันงดงามขึ้น นอกจากความล้ำเร่จอันทรหดในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ชีวิตประจำวันก็ยิ่งราบรื่นสุขสบาย

บางทีความรุ่งเรืองของ “ยุคทอง” ทำให้แต่ไม่เห็นความจริงว่า “ยุคทอง” มักจะสร้างขึ้นมาจากแรงงานทาส การศึกษาและความสุขสำราญต่างๆ มีแก่คนไม่กี่คน สังคมเช่นเปรียบได้กับเจดีย์ ซึ่งมียอดเป็นทองแต่อกถนนเป็นดินเหนียว ประชาชนในภาคต่างๆ ของโลกจะมีมาตรฐานการครองชีพอันสูงขึ้นก็ช่วงเวลาไม่นานนักเลย ก่อนหน้านั้นสิ่งต่างๆ เช่นอาหาร เสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย ผลิตขึ้นมาด้วยแรงคนและแรงสัตว์

๒๒๖ และผลิตไม่ได้มากกว่าที่ตนกินคนใช้เองไม่เท่าไร เมื่อคนล้นมากต้องใช้พลังงานในการผลิตกันเสียแทบหมดจึงมีที่เป็นนักรักศึกษา นักวิทยาศาสตร์ คีตบินและครูเพียงไม่กี่คน แต่ถ้างจำเป็นแก่ชีวิตคนอาศัยแรงงานของคนเพียงล้นน้อย หรือว่าคนล้นมากเพียงแต่ใช้เวลาดำรง ผลที่เกิดขึ้นก็คือ จะมีเวลาดำหรับความสำราญสำหรับบำรุงสติปัญญาและจิตใจของคนเองและอย่างอื่น ๆ ออกมากมายทีเดียว

โลกสมัยใหม่ได้ปรับปรุงวิธีผลิตอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ มากมาย โดยใช้แรงงานเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ เกิดจากใช้พลังงานเคมีซึ่งได้จากธรรมชาติ วัดคืบเก็บพลังงานเคมีในไวคอกที่อยู่ในจำพวกเชื้อเพลิง เครื่องจักรกลที่ประดิษฐ์ขึ้นมาเปลี่ยนพลังงานเคมีให้เป็นพลังงานจักรกลกัน ทำให้มนุษย์สามารถ

ทำการงานเพิ่มขนออกมากมาย ไม่ต้องอาศัยแค่พลัง
 ถัดตามเนื้อของคนแต่ถัดตามเนื้อของสัตว์เลี้ยงคอกไปออก
 เชื้อเพลิงได้กลายเป็นผู้รับใช้อันประเสริฐของมนุษย์
 ชาติ ช่วยปลดเปลื้องให้มนุษย์พ้นจากงานหนักจำเจหาม
 รุ่งหามค่า และช่วยทำให้มนุษย์สามารถทำงานได้ผลิต
 ผลมากขนออกหลายเท่า

ที่มาอันสำคัญของพลังงานเชื้อเพลิง คือน้ำมัน
 หรือที่เรียกกันว่า ปิโตรเลียม เมื่ออยู่ในสภาพธรรมชาติ
 ขณะขุดขนจากดิน เกือบครึ่งหนึ่งของพลังงานที่ไซกัน
 อยู่ในโลกนี้ ได้มาจากปิโตรเลียม และแก๊สธรรมชาติ
 ซึ่งตามธรรมชาติจะพบอยู่ในดินกับปิโตรเลียม

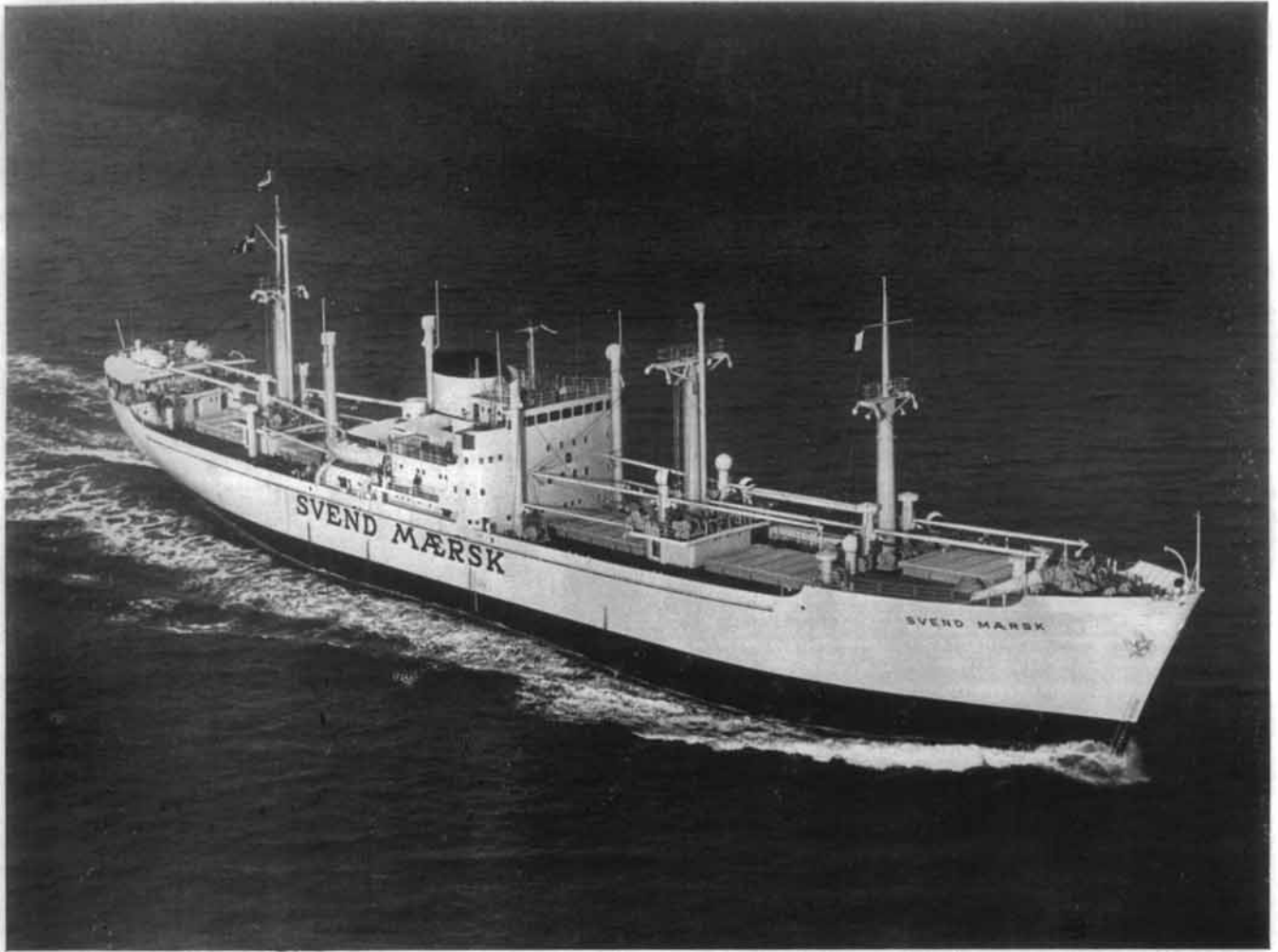
น้ำมันมีความสำคัญอย่างยิ่งใหญ่หลวงต่อเศรษฐกิจ
 ของโลกเพราะทำให้ได้พลังงานต่างๆ และพลังงานของ
 เหลว ใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างในฐานะที่เป็นวัตถุดิบ

อีกด้วย

เชื้อเพลิงเหลว ให้ประโยชน์มากมายหลายประ
 การ เพราะไหลไปตามท่อได้ ขนย้ายไปไหนและเค็มเข้า
 เครื่องจักรกลต่างๆ ได้โดยสะดวก ไม่เกิดปัญหาเรื่อง
 ภาว ถ้ำถ่าน ทังยังมีปริมาณพลังงานสูงมากเมื่อเทียบ
 ตามน้ำหนัก เช่น นามันหนักหนึ่งปอนด์จะมีพลังงานมาก
 กว่าพลังงานของ ถ่านหินหนักหนึ่งปอนด์ถึงหนึ่ง ในสี่
 และมากเป็นสองเท่าครึ่งของพิน คุณดัมบคเหตแดนเอง
 ทำให้เชื้อเพลิงเหลวจากนามันปิโตรเลียม เป็นที่มาของ
 พลังงานที่คดที่สุดในการขนส่ง เครื่องบินจะบินไม่ได้
 หากใช้ถ่านหินหรือหม้อเบตเตอร์เป็นกำลังขับเคลื่อน
 นามันเป็นพลังสำคัญที่ช่วยให้เกิดการเคลื่อนไหว
 ทำให้การขนส่งสมัยใหม่ดำเนินไปได้ รถยนต์ เครื่อง
 บิน รถบรรทุก รถแทรกเตอร์ และขบวนยานอื่นๆ ต่าง
 ก็ได้อาศัยนามันเป็นพลังขับเคลื่อนทงนหน เรือเดินสมุทร

ถนนหนทางต่างๆ เป็นเครื่องหมายของประเทศที่ก้าวหน้า แต่รถทำถนนจะมีกำลังเคลื่อนไปได้ก็ด้วยน้ำมัน

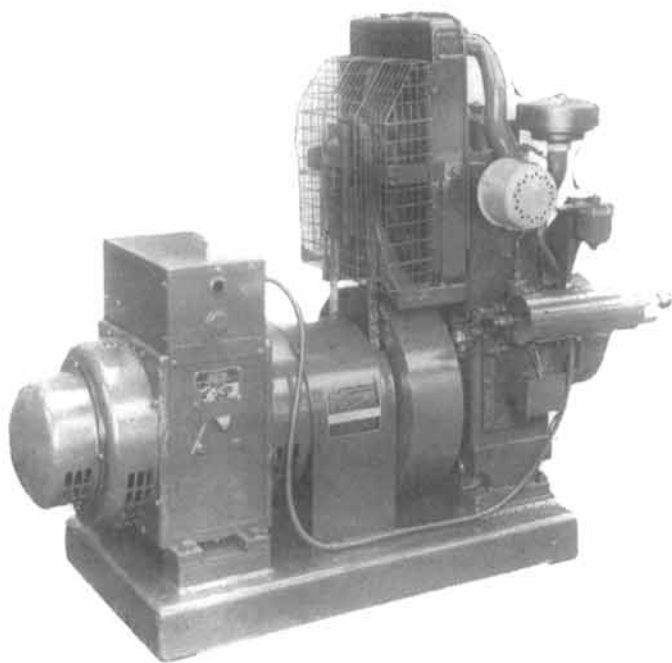

การขนส่งทางน้ำ ก็อาศัยน้ำมันเป็นปัจจัยเช่นกัน

กลไกที่ขับเคลื่อนเรือเดินสมุทรเป็นเรือเดินสมุทรที่ขับเคลื่อนด้วยน้ำมัน สามารถเดินทางได้ไกลเป็นลำมหาสมุทรของโลกที่ใช้น้ำมัน โดยไม่ต้องเติมเชื้อเพลิงอีก การรถไฟไฟฟ้ทั่วโลกกำลังหันมาใช้รถจักรดีเซล ซึ่งใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงกันมากยงชนทุกที่ คิดเทียบเป็นระยะทางแล้ว รถไฟที่ดูดกลืนด้วยรถจักรใช้น้ำมัน เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่ารถไฟที่ดูดกลืนด้วยรถจักรไอน้ำ ทั้งเครื่องดีเซลก็ใช้ได้สะดวกกว่า และวิ่งได้ไกลกว่าโดยไม่ต้องคอยเติมเชื้อเพลิงกันเรื่อยๆไป

มนุษย์มีอาหารเป็นปัจจัยสำคัญ และมนุษย์ผลิต

อาหารได้มากกว่าเดิมหลายเท่า ก็เพราะปรับปรุงใช้เครื่องมือกลจักรกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ ทุกวันนี้ขนาดที่ใช้เครื่องจักรที่แรง สามารถปลูกข้าวสาลีหนึ่งไร่ โดยใช้เวลาดานน้อยกว่าขนาดสมัยร้อยปีก่อนถึง ๓๐ เท่า เมื่อร้อยปีก่อนการกลจักรกรรมต้องใช้แรงงานถึงสองในสามของแรงงานทั้งหมดทั่วประเทศ แต่ปัจจุบันนี้ใช้เพียงไม่ถึงหนึ่งในเจ็ด การใช้เครื่องมือกลจักรกรรมที่ขับเคลื่อนและหล่อด้วยน้ำมัน ทำให้ภาคต่างๆ เกือบทั่วโลกเป็นถิ่นอันอุดมสมบูรณ์ด้วยอาหาร

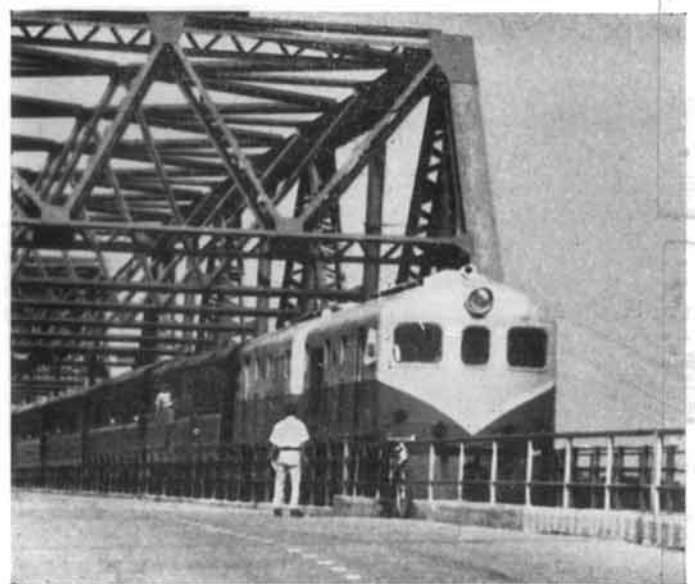
ประโยชน์อื่น ๆ ของบีโตร์เตียมในการเกษตร
อีก ก็คือ การอบใบยาสูบ และการอบฟางในฉางโดย
เตาอบ ใช้น้ำมันแบบต่างๆ มีรายงานว่า การทำให้ฟาง
แห้งเร็วด้วยความร้อนที่ควบคุมจนทำให้เป็นอาหารที่มี
คุณค่าทางบำรุงสำหรับปศุสัตว์ดีกว่าฟางที่ตากแห้ง
ด้วยแดดมาก ผลผลิตที่ได้มาจากบีโตร์เตียมยังใช้ประ
โยชน์ในการฉดพื้นสวนผักและสวนผลไม้ของกษัตริย์
แมลง และไม่ให้เกิดพืชจำพวกเห็ดราชนิดกวมด้วย
นอกจากนี้ผลผลิตอื่น ๆ จากน้ำมันยังใช้เป็นยาฆ่าเชื้อพืช
ต่างๆ อีก

บรรดาโรงงานการกำลังผลิตกระแสไฟฟ้า ใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงกันทั่วไป สำหรับเดินเครื่องจักรกลตามโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ อีกเป็นจำนวนมาก น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดหนักใช้จุดเผาได้หม้อน้ำของสถานีกำเนิดไฟฟ้าส่วนกลาง ผลผลิตไอน้ำไปเดินเครื่องกำเนิด

แรงเครื่องจักรเข้าแทนแรงคนมากขึ้นทุกทีในยุคปัจจุบัน เครื่องยนต์ไฟฟ้างใช้แรงไฟฟ้าหมุน เครื่องจักรจะทำงานไม่ได้ถ้าขาดน้ำมัน

ไฟฟ้าขนาดใหญ่ต่างๆ และจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเหล่านี้ ทำให้กระแสไฟฟ้าไปให้แสงสว่างตามบ้านเรือน และถนนหนทาง ไปขับเคลื่อนรถราง ไปใช้เครื่องปั๊มหมบ่ง คิวเย็น และอูทโย

อุตสาหกรรมสมัยใหม่ก่ด การขนส่งแบบทันสมัยก่ด ต้องอาศัยเครื่องจักรกล และที่ไหนท่มีเครื่องจักรกล ท่หนักจากตอมน้ำมันห่ดอดตน คำว่า "Lubricate" มาจากคำในภาษาละตินว่า lubricus ซึ่งแปลว่า "ลื่น" หากพื้นเพองและรถล่บต่างๆไม่ได้รับการหล่อล่นอย่างถูกต้อง คือ หากมันไม่ล่นในขณะท่มันถูกบชนส่วนท่เป็นโลหะอื่น ๆ แลว ความเสียดสีท่เกิดจากความเคลอนไหวหนักจะท่ให้เกิดการล่กหรือเร็วมาก และเกิดความร้อนท่อาจจะท่ให้ชนล่บบิตโค้งหรือพองจนไม่ล่นสามารถเคลอนไหวได้ หากขาดน้ำมันและจารบ่ล่ยแลว ในไม่ช้เครื่องจักรต่างๆ ท่ว่โลกก่จะเคลอนไหวไม่ไดเพราะการเสียดสีน่เอง

รถด่วนสายใต้ - การคมนาคมจะหยุดชะงักทันทีเมื่อปราศจากน้ำมัน

ผู้เขียนในเล่มนี้

หลวงปริญญาโยควินุลย์ เป็นนักศึกษาศาสนาพุทธธรรมและพุทธศาสนา ที่ปรึกษาของพุทธสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ ยุวพุทธิกสมาคม และสมาคมค้นคว้าทางจิต สนิใจศึกษาพุทธศาสนาทั้งทางปริยัติและสมถะวิปัสสนามาด้วยเวลานาน เกิดเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๐ นามเดิม ชม อบล รามโกเมศ สำเร็จการศึกษามัธยมปลายจากโรงเรียนสวนกุหลาบ สอบได้เป็นที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้รับทุนเล่าเรียนหลวงไปเรียนต่อ ณ ประเทศอังกฤษเป็นเวลา ๗ ปี พ.ศ. ๒๔๖๑ ได้ประกาศนียบัตร A.C.G.I. (Associate City and Guild Institute) ของมหาวิทยาลัย London University ในสาขาวิชา Civil and Mechanical Engineering พ.ศ. ๒๔๖๒ จบชั้น B. Sc. (Hons.) ของ London University ได้ Unwin Scholarship และได้รับประกาศนียบัตรเสริมของ City and Guild College ในสาขา Electrical Engineering เมื่อกลับมาประเทศไทย ได้เข้ารับราชการในกรมรถไฟหลวงแผ่นดิน และได้ลาออกในภายหลัง เปลี่ยนแปลงการปกครอง ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษแผนกสถาปัตยกรรมในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อตั้งและเป็นนายกสมาคมนักเขียนชาวไทย บ้านอยู่ที่ ๒๔ ซอยเกษมสันต์ ๑ ปทุมวัน พระนคร □

หลวงปริญญาโยควินุลย์

นายเขียน ชัมศิริ

นายเขียน ชัมศิริ เกิดในปี พ.ศ. ๒๔๖๕ จังหวัดนครบุรี ได้ศึกษาวิชาสามัญจบหลักสูตรชั้นมัธยมปีที่ ๖ ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้เข้าศึกษาศิลปะในโรงเรียนปรานีศิลปกรรม (School of Fine Arts) ของกรมศิลปากร จบหลักสูตรการศึกษาศิลปะ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้เข้ารับราชการกรมศิลปากร พ.ศ. ๒๔๘๕ และปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนปรานีศิลปกรรมด้วย

นายเขียน ชัมศิริ ได้เคยไปศึกษาวิชาศิลปะต่อ ณ ประเทศอังกฤษ และประเทศอิตาลี และได้ส่งงานเขียนเข้าประกวดเป็นการระหว่างชาติ ณ ประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๕ งานของเขาได้รับการคัดเลือกให้เข้ารอบตัดสิน ได้เคยแสดงผลงานเป็นส่วนตัวในกรุงโรม นอกจากนี้ นายเขียนได้ส่งงานเขียนเข้าแสดงในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๒ เรื่อยมาตามลำดับ และได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินชั้นเยี่ยม ได้เคยเป็นกรรมการตัดสินการแสดงงานศิลปกรรมแห่งชาติและอื่นๆ

ปัจจุบัน นายเขียน ชัมศิริ เป็นช่างปั้นประจำกรมศิลปากร และทำการสอนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ในมหาวิทยาลัยศิลปากร และเป็นเลขาธิการขององค์การศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปกรรม - ประติมากรรม □

การดำเลียงน้ำมันทางทะเลจะขาดเรือบรรทุกน้ำมันเสียมิได้ การดำเลียงน้ำมันลงเรือใช้สูบลูกจากฝั่งในอัตราความเร็วถึงชั่วโมงละ ๒๐,๐๐๐ บาร์เรล แต่เวลาถ่ายจากเรือใช้สูบลูกจากเรือในอัตราความเร็วชั่วโมงละ ๑๘,๐๐๐ บาร์เรล

คำอธิบายรูป

STANVAC MARINER

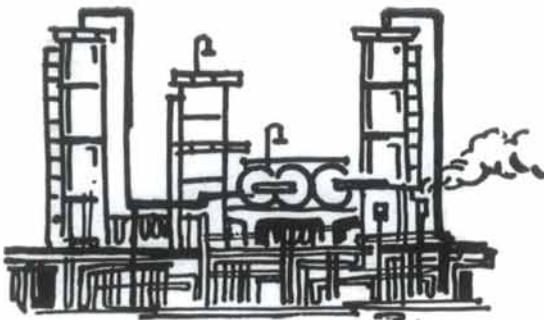
การหาน้ำมัน
(EXPLORATION)

การขุดน้ำมัน
(PRODUCTION)

การจำหน่ายน้ำมัน
(DISTRIBUTION)

การกลั่นน้ำมัน
(REFINING)

การลำเลียงน้ำมัน
(TRANSPORTATION)